

மின்நிலா

செப்டம்பர் 20,
2021

மின்நிலா :: ஆண்டு 2 ; இதழ் 18.

மசால் தோசையும் ஒரு வாய்க் காஃபியும்! - s g s
சிறுகதை : பக்கம் எண் 8.

மின்நிலா 070

ஆசிரியர்கள் :

B SRIRAM
K G GOUTHAMAN
KAYJEE
K G Y RAMAN
K S

முந்தைய வார மின்நிலா சுட்டி [MN 069](#)

[மின்நிலா பொங்கல் மலர் சுட்டி](#)

[மின்நிலா தீபாவளி மலர் சுட்டி](#)

எங்கள் பிளாக் பதிவுகளை அன்றாடம் படிக்க
<https://engalblog.blogspot.com> தளத்திற்கு செல்லுங்கள். நன்றி.

பொருளடக்கம்

திப்பிசங்கள் - கீதா சாம்பசிவம்	2
மசால் தோசையும் ஒரு வாய்க் காஃபியும்! - S G S....	8
கேள்வி பதில்கள்.....	21
போயே போச்சே... போயிந்தே... இட்ஸ் கான்.. ஸ்ரீராம்	34
சம்மதம் தருவதில் தொல்லை என்னவோ ; அதை தானாக கேளாது பெண்மை அல்லவோ.....ஸ்ரீராம்	48
இந்த வார நல்ல செய்திகள்	55
நான் படிச்ச கதை - ஜீவி -	58
பேசும் படங்கள் :: Kayjees	64

திப்பிசங்கள் - கீதா சாம்பசிவம்

"திங்க"ற கிழமை எனில் திங்கத் தான் சமையல் குறிப்புப் போடணுமா என்ன? ஒரு சில மாறுதல்களோடு சில திப்பிச வேலைகளை இங்கே தரப் போறேன். பிடித்தவர்கள் மட்டும் பயன்படுத்திக் கொள்ளவும். கட்டாயம் எல்லாம் இல்லை.

காலை ஆகாரத்துக்கு இட்லிக்குத் தேங்காய்ச் சட்னி அரைச்சால் மிஞ்சிப் போனால் அதை மாலைக்குள் எப்படிச் செலவு செய்வது? என்ன தான் குளிர்சாதனப் பெட்டியில் வைச்சாலும் அது மறுநாள் அவ்வளவு நன்றாக இருக்காது தான். ஆகவே அன்றே செலவழித்து விடுங்கள். ஒண்ணும் வேண்டாம். அன்றைய சமையல் திட்டத்தில் மோர்க்குழம்பைச் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள். மோர்க்குழம்புக்குச் சாதாரணமாப் பருப்பு வகைகள் ஊற வைச்சு அரைச்சோ இல்லைனா பச்சை மிளகாய், இஞ்சி மட்டும் தேங்காயோடு சேர்த்து அரைச்சோ இல்லைனா மிளகாய் வற்றல், வெந்தயம், தேங்காய் வறுத்து அரைத்தோ பண்ணுவார்கள். இவை ஒவ்வொன்றிற்கும் செய்முறைக்கேற்பப் பெயர் மாறினாலும் இங்கே மோர்க்குழம்புன்னே குறிப்பிடுகிறேன்.

அந்த மோர்க்குழம்பு பண்ணுவதற்கு இந்தச் சட்னி இருந்தால் போதும். கொஞ்சம் போல் தனியா/ கொத்துமல்லி விதை, கடலைப்பருப்பு, துவரம்பருப்பு வகைக்கு ஒரு டீஸ்பூன் எடுத்து ஊற வைச்சு அரைக்கவும். மிளகாயோ அல்லது மிவத்தலோ வேண்டாம். அதான் சட்னியிலே போட்டு

அரைச்சிருக்கீங்களே அது போதும். காரம் தேவைப்பட்டால் ஒரே ஒரு பச்சை மிளகாய் பருப்புக்களோடு சேர்த்து அரைக்கலாம். இதையும் சட்னியையும் ஒன்றாகக் கலந்து கொள்ளவும். அல்லது சட்னியைத் தனியாகவே வைக்கலாம், பரவாயில்லை. அடுப்பில் மோர்க்குழம்புக்கான தானைப் போட்டு அதற்கு மட்டும் உப்பு, மஞ்சள் பொடி போட்டு வேக வைக்கவும். வெண்டைக்காய் எனில் தே.எண்ணெயில் கடுகு தாளித்துக் கொண்டு கருகப்பிலை சேர்த்து வெண்டைக்காயைப் போட்டு மஞ்சள் பொடியும் வெண்டைக்காய்க்கு மட்டும் உப்பும் போட்டு நன்றாக வதக்க வேண்டும். இந்தப் பருப்பு அரைத்த விழுதோடு தேவையான அளவு தேங்காய்ச் சட்னி மிச்சத்தைச் சேர்த்துக் கலந்து கொண்டு அடுப்பில் ஏற்றிக் கொதிக்க விடவும்.

நல்ல கெட்டியான மோரில் கொஞ்சம் போல் உப்பு, மஞ்சள் பொடி, பெருங்காயம் சேர்த்துக் கொண்டு கொதிக்கும் கலவையில் சேர்க்கவும். சிறிது நேரத்திலேயே கெட்டியாகிப் பொங்கி வர ஆரம்பிக்கும். கீழே இறக்கித் தேங்காய் எண்ணெயில் கடுகு, வெந்தயம், மி.வத்தல், கருகப்பிலை தாளிக்கவும்.

அடுத்த திப்பிச முறை! மிஞ்சி இருக்கும் சட்னியை உடனே எடுத்து வீணாகி விடாமல் குளிர்சாதனப் பெட்டியில் வைக்கவும். மாலை அரிசி உப்புமாவுக்கான ஏற்பாடுகளைப் பண்ணவும். அரிசி உப்புமாவுக்கு அந்தச் சட்டினியையே போட்டுக் கொண்டு தொட்டுக் கொண்டும் சாப்பிடலாம். அல்லது அரிசி உப்புமாவுக்கு அரைத்து விடலாம். ஹிஹிஹி! மேலே சொன்னாப்போல் துபருப்பு, கபருப்புக்களோடு சின்னதாய் ஒரு மி.வத்தல் சேர்த்து ஊற வைக்கவும் இதை

நன்கு நைஸாக அரைக்காமல் கொஞ்சம் கொரகொரவென அரைக்கவும். அரிசி உப்புமாவுக்கு உருளி அல்லது வெண்கலப்பாணை அல்லது கடாயில் நீங்கள் வழக்கம் போல் தாளிக்கும் முறையில் தாளிக்கவும். இந்த அரைத்த விழுதோடு தேவையான அளவுக்குச் சட்டினியைக் கலந்து கொண்டு அரிசி உப்புமாவுக்குத் தேவையான நீரைச் சேர்த்துக் கலக்கிக் கொண்டு தாளித்திருக்கும் உருளி/வெண்கலப்பாணை/கடாயில் கொட்டவும். தேவையான உப்புச் சேர்க்கவும். கொதி வந்ததும் அரிசி உப்புமாவுக்கு உடைத்து வைத்திருப்பதைப்போட்டுக் கிளறவும்.

இன்னொரு முறையில் மாலை டிப்பனுக்கு கோதுமை ரவை, கொஞ்சம் புழுங்கல் அரிசி/பச்சரிசியோடு கபருப்பு, உபருப்பு, துபருப்பு வகைக்கு ஒரு டேபிள் ஸ்பூன் நனைச்ச ஊற வைக்கவும். நன்கு ஊறியதும் ஒன்றிரண்டு மி.வத்தல், உப்புக் கொஞ்சமாக, பெருங்காயம் போட்டு அரைத்ததும் ஊற வைச்ச தானியங்களைப் போட்டு அரைத்த பின்னர் இந்தச் சட்னித் தேங்காய் விழுதையும் சேர்த்து அரைக்கவும். பின்னர் அடை தோசை போல வார்க்கலாம். எல்லாவற்றுக்கும் நீங்கள் கலவையைச் சேர்க்கும் விகிதத்தில் தான் இருக்கிறது. முந்தாநாள்/அகூடிய த்ரிதியை அன்று வடைக்கு அரைத்த மாவு எல்லாம் வடையாகத் தட்டவில்லை. கொஞ்சம் மாவு மிச்சம். கோதுமை மாவு சேர்த்து இந்த உளுந்து மாவைப் போட்டு கோதுமை தோசை வார்க்கலாம்னு நினைச்சேன். அப்படியும் செய்யலாம் தான். ஆனால் கோதுமை ரவை நிறைய இருப்பதால் அதைச் செலவு செய்ய வேண்டி கோதுமை ரவையோடு அரிசி+பருப்பு வகைகள் கொஞ்சம் போல் நனைத்துக் கொண்டு ஊறியதும் ஒரே ஒரு மிவத்தலோடு ஊறியதை அரைத்துக் கொண்டு

வடை மாவையும் போட்டு நன்றாகக் கலந்து தோசை வார்த்தால் அடை மாதிரியே வாசனையாக நன்றாக இருந்தது. இதே போல் ஆமவடைக்கு அரைத்த மாவு இருந்தால் குளிர்சாதனப் பெட்டியில் வைத்துவிட்டு மறுநாள் பருப்பு உசிலி போல் பண்ணலாம். அல்லது அரிசி மட்டும் ஊற வைத்து அரைத்துக் கொண்டு இந்த வடைமாவையும் போட்டு ஒரு சுற்று சுற்றிவிட்டு அடை தோசையாகவும் வார்க்கலாம்.

கூடியவரை மிஞ்சாமல் சமைப்பதே நல்லது! மிஞ்சினால் அதை உடனடியாக வேறு விதத்தில் மாற்றிச் செய்து விடலாம். ரவை உப்புமா, அவல் உப்புமா, சேமியா உப்புமா போன்றவை காலை செய்தது மிச்சம் இருந்தால் மதியம் ஒரு உருளைக்கிழங்கு அல்லது 2 கிழங்கை நன்கு வேக வைத்துக் கொண்டு ப்ரெட் இருந்தால் இரண்டு ஸ்லைஸையும் தண்ணீரில் நனைத்துச் சேர்த்துக் கொண்டு உப்புமாவையும் போட்டுக் கலந்து கொண்டு கட்லெட்டாகப் பண்ணிவிடலாம். தொட்டுக்க சாஸ் அல்லது தக்காளிச் சட்னி! மாற்றிப் பண்ணுவதற்கேற்ற பொருட்கள் வீட்டில் இருக்கனும்! இரண்டே நபர்கள் தான் என்றால் கூடியவரை கொஞ்சமாகப் பண்ணுவதே நல்லது. முந்தாநாள் சேவை செய்ய வேண்டி இரண்டு ஆழாக்குப் புழுங்கலரிசி ஊற வைத்து அரைச்சேன். சேவைக்கு எனக்கு மூன்று ஈடு இட்லிக்கான மாவே தேவை. மிச்சம் மாவு இருந்தது. அதற்கேற்றாற்போல் அரைக்கிண்ணம் பச்சரிசியை ஊற வைத்துத் தேங்காய்த் துருவலைப் போட்டு நன்கு அரைத்து மிச்சப் புழுங்கலரிசி மாவோடு கலந்து கொண்டு கொஞ்சம் சர்க்கரை சேர்த்து நேற்று நீர் தோசையாகப் பண்ணி விட்டேன். மாவு செலவு ஆகி விட்டது. புழுங்கலரிசி மாவு சேவைக்கு அரைத்தது நிறையவே இருந்தால் அதைக் குளிர்சாதனப் பெட்டியில்

வைத்துப் பின்னர் துணியில் வடிகட்டி நீரை எடுத்து விட்டு வறுத்து அரைத்த உளுத்தமாவும் வெண்ணெயும் போட்டுக் கொண்டு சீரகம் சேர்த்துக் கை முறுக்கு, தேன்குழல் அல்லது காரம் போட்டுத் தட்டை போன்றவையும் பண்ணலாம்.

எல்லாம் சரி, சாதம் மிஞ்சினால்? காலை வடித்த சாதம் எனில் இரவே அதைத் தயிர்சாதம் பிடித்தால் பிசைந்து சாப்பிடலாம். இல்லை எனில் கொஞ்சம் போல் பாசிப்பருப்பை வறுத்து வேக வைத்துக் கொண்டு, காய்கறிகளைப் போட்டு, இஞ்சி, ஏலக்காய், கிராம்பு, வெங்காயம் போட்டு வதக்கி மிச்சம் சாதத்தையும் வெந்த பருப்பையும் கொட்டிக் கலந்து நெய்யில் பெருங்காயம், மிளகு, ஜீரகம், கருகப்பிலை பொரித்துப் போட்டு வட இந்தியக் கிச்சடி மாதிரிச் செய்யலாம். வெங்காயம் நறுக்கி வதக்கி உ.கி. தக்காளி, வேர்க்கடலை போட்டுப் பச்சை மிளகாய், கருகப்பிலை தாளித்துக் கொண்டு மஞ்சள் பொடி சேர்த்து இந்தச் சாதத்தையும் கொட்டிக் கலந்து எலுமிச்சம்பழம் பிழிந்து கொத்துமல்லி தூவிக் கொண்டு அவல் உப்புமா மாதிரியும் பண்ணிச் சாப்பிடலாம். பிடித்தால் துபருப்பு வேக வைத்துக் கொண்டு நீர்க்கப் புளி ஜலம் ஊற்றிக் கொண்டு உப்பு, மஞ்சள் பொடி போட்டு சாதத்தையும் போட்டுக் கலந்து கொண்டு நெய்யில் காய்களை வதக்கிச் சேர்த்துக் கடுகு, கருகப்பிலை, பச்சை மிளகாய் தாளித்துக் கொண்டு கொஞ்சம் சாம்பார்ப் பொடி போட்டுக் கலந்தும் சாப்பிடலாம். அல்லது மிவத்தல், தனியா, கபருப்பு, வெந்தயம், சோம்பு, கிராம்பு வறுத்துப் பொடித்துக் கலக்கலாம்.

இதை எல்லாம் படித்து விட்டு எப்போவும் மிஞ்சும்; இப்படித் தான் பண்ணுகிறேன் என நினைக்க வேண்டாம். மிஞ்சும்

மின்னிலா 070

சமயங்களில் எப்போதேனும் யாரேனும் இருந்தால் பண்ணுவேன். சாப்பிடவும் ஆள் வேண்டுமே! எங்க இரண்டு பேருக்கெனில் நான் சாதம் வைப்பதே ஒரே ஒரு ஆழாக்குத் தான். கைப்பிடி மிஞ்சும். அதை ராத்திரி இரண்டு பேரில் யாரானும் போட்டுக் கொள்வோம். சில நாளைக்கு மிச்சமே இருக்காது. இப்போது வேலை செய்யும் பெண்மணி வருவதால் குழம்பு, ரசம் மிஞ்சினால் அவர் கொண்டு போகிறார். இவை எல்லாம் வீட்டில் நிறையப் பேர் இருந்து சமைத்து மிஞ்சும்போது செய்ய வேண்டியவை. அல்லது இரண்டு பேருக்கே சிலர் சமைக்கத் தெரியாமல் நிறையச் சமைத்துவிடுகிறார்கள் அப்போது இம்மாதிரிச் செய்து செய்தவை வீணாகாமல் தீர்க்கலாம். ஆகவே எங்க வீட்டுக்கு வரவங்க பயப்படாமல் சாப்பிட வரலாம். புதுசாவே சமைச்சப் போடுவேன். அச்சமில்லை, அச்சமில்லை, அச்சமென்பது இல்லையே! உச்சி மீது வாணிடிந்து வீழ்ந்த போதிலும் அச்சமில்லாமல் சாப்பிடலாமே!

[எங்கள் Blog - பதிவின் சுட்டி](#)

[மீண்டும் முதல் பக்கம் செல்ல](#)

மசால் தோசையும் ஒரு வாய்க் காஃபியும்! - S G S

ரமாவும் சங்கரனும் அங்கே இங்கே சுற்றி அலைந்த களைப்பில் அந்த ஓட்டலுக்குள் சென்று ஓர் நல்ல இடமாகப் பார்த்து அமர்ந்தனர். இருவருக்கும் நல்ல பசி.

ஓட்டலில் சர்வர் வந்து என்ன வேண்டும் எனக் கேட்டதுமே சங்கரன், "இரண்டு மசால் தோசை, ஒரு காஃபி, ஒரு எக்ஸ்ட்ரா தம்பளர் கொடுத்துடுங்க!" என்றான்.

இதான் சங்கரனின்
ஓட்டலுக்கெல்லாம் மனைவியைக்

பழக்கம்.
கூட்டிச்

சென்றாலும் சங்கரன் என்ன சாப்பிடுகிறானோ அதைத் தான் ரமாவும் சாப்பிட வேண்டும். அதோடு காஃபி இருவருக்கும் தனித்தனியாக வாங்க மாட்டான்.

இத்தனைக்கும் ஒரு காஃபி பதினைந்து ரூபாய் தான். ஒரே ஒரு காஃபி வாங்கி அதை நன்றாக ஆற்றிவிட்டுத் தான் முக்கால் தம்பளர் எடுத்துக் கொண்டு ஒரே ஒரு வாய் டபராவில் விட்டு ரமாவிடம் தள்ளி விடுவான். கூடவே அவளிடம், "இது போறுமோன்னோ! உனக்குத் தனியாகக் காஃபி வேண்டாமே!" என்றும் கேட்டுக் கொள்வான்.

ரமாவுக்குக் காஃபி நுரைக்க ஒரு தம்பளர் நிறையச் சுடச் சுடக் குடிக்க வேண்டும் போல் இருக்கும். அதே போல் எப்போ ஓட்டலுக்கு வந்தாலும் மசால் தோசைதான். வீட்டிலேயே ரமா அடிக்கடி மசால் தோசை குழந்தைகளை முன்னிட்டுப் பண்ணுவதால் ஓட்டலுக்கு வந்தால் வித்தியாசமாய்ச் சாப்பிட வேண்டும் என்பது அவள் எண்ணம். ஆனால் சங்கரனுக்கு அவன் சொன்னதுதான். அவனுக்குப் பிடித்ததுதான்! ரமாவும் அப்படித்தான் சாப்பிடணும் எனச் சொல்லுவான். என்ன பிடிவாதமோ...! ரமா 'வேண்டாம் எனக்கு ஆனியன் ஊத்தப்பமோ, அடையோ சொல்லுங்க' என்றால், "இது என்ன வழக்கம்? உன்னை ஆசையா ஓட்டலுக்குக் கூட்டி வந்திருப்பது நான். நான் சொல்லுவதைக் கேட்காமல் உன் இஷ்டப்படி ஆடுவியா? ஓட்டலுக்குக் கூட்டிக் கொண்டு வரானேனு ஓர் நன்றி உணர்ச்சி இல்லாட்டியும், ஆனாலும் ரொம்பவே அலையறே!" என்று கடுமையாகக் கூறுவான். மனதுக்குள் திகைத்தாலும் வெளியே காட்டிக்கொண்டதில்லை ரமா.

ஒரு முறை ரமா இப்படித் தான் ரொம்பப் பசியாக இருந்ததால் "அடை/அவியல் சொல்லுங்க இரண்டு பேருக்குமே!" என்று அவனையும் சேர்த்துக்கொள்ள சர்வருக்கு எதிரேயே சங்கரன் அவளைக் கண்ணாபின்னாவென்று பேசிவிட்டான். அதிலிருந்து ரமா வாயே திறப்பதில்லை. கடனே என்று வரும் மசால் தோசையைச் சாப்பிட்டு விட்டு அந்த ஒரு வாய்க் காஃபியையும் வேண்டாம் என்று சொல்லாமல் குடித்து வைப்பாள். அவள் ஒரே வாயாக அந்தக் காஃபியை ஊற்றிக் கொள்வதைப் பார்க்கையில் எல்லாம் சங்கரன் சிரிப்பான்.

"காஃபியை இப்படியா குடிப்பது? கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்க் குடிக்க வேண்டாமா?" என்பான்.

அது இருப்பதே ஒரு வாய் தான். அதுவும் சங்கரன் ஆற்றியதிலே ஆறிப்போய் ஆடை படிந்து இருக்கும். அதை எப்படி ஒவ்வொரு வாயாகக் குடிப்பது?

"ஒரே அவசரம்! எல்லாத்துக்கும் பறக்கிறே!" என்பான் சங்கரன். ரமாவுக்கு அவனுடன் விவாதம் செய்து உண்மையை எடுத்துச் சொல்ல ஆசையாத்தான் இருக்கும். ஆனால் வீட்டிலேயே சில சமயங்கள் அவள் அப்படி எதையானும் எடுத்துச் சொன்னால் ஒரே ரசாபாசமாக ஆகிவிடும். குழந்தைகள் வேறே இருப்பார்களா! அவங்களுக்கு எதிரே சண்டை வேண்டாம்னு இருந்து விடுவாள்.

இதே சங்கரன் குடும்பத்தில் அனைவருடனும் ஒட்டலுக்கோ எங்கேயாவது போக நேர்ந்தாலோ நடந்து கொள்ளும் விதமே தனியாக இருக்கும். ஆனால் அப்போவும் ரமாவைத் தன் கண்பார்வையில் வைத்திருப்பான். தன் கைகளை முதுகுக்குப்

பின்னே கொண்டு போய் ரமாவுக்குச் சைகைகள் செய்து அவளை எச்சரிப்பான். அதோடு இல்லாமல் பிறருக்குத் தெரியாதபடி கண்களாலும், பற்களைக் கடித்தும் ரமாவை எச்சரிப்பான்.

சங்கரன் என்ன சொல்கிறானோ அதற்கு ரமா மறுப்புச் சொல்லக் கூடாது. அவன் சாப்பிடும்போது தான் அவளும் சாப்பிடணும். அதுவும் அவன் என்ன சாப்பிடுகிறானோ அது தான் அவளும் சாப்பிடணும். பார்க்கிறவங்களுக்கு என்னமோ ஒற்றுமையான தம்பதி என்னும் எண்ணம்தான் ஏற்படும்!

அதோடு இல்லாமல் ஏற்கெனவே சங்கரன் அவங்க இருவரும் தனியாய் ஓட்டலுக்குப் போகும்போதெல்லாம் ரமா நடந்து கொள்ளும் விதத்தைத் தன் போக்கில் குழந்தைகளிடம் விமரிசிப்பான். குழந்தைகளிடம், "உங்க அம்மாவுக்கு நல்லதே பிடிக்காது. தான் பிடிச்சதுதான். தன்னோட பிடிவாதம்தான் ஜெயிக்கணும்னு சொல்லுவா!" என்றெல்லாம் சொல்லுவான். இம்மாதிரி எப்போவும் மசால் தோசை தான்தான் சாப்பிடச் சொல்லுகிறேன் என்பதையோ, ஒரு காஃபியில் கொஞ்சம் போல் ரமாவுக்குக் கொடுப்பதையோ சொல்லவே மாட்டான். இது போலவே அன்றும் நடந்து முடிந்தது. வேறு வழியில்லாமல் ரமா சகித்துக் கொண்டாள். ஆனால் அதன் பின்னர் வீட்டுக்கு வந்த ரமா தலைவலி தாங்க முடியாமல் ஃபில்டரில் டிகாக்ஷன் இறக்கிப் பாலைக்காய்ச்சிச் சூடான பாலில் நல்ல காஃபியாகக் கலந்து சங்கரனுக்கும் கொடுத்துவிட்டுத் தானும் குடித்தாள். சங்கரன் அதைப் பார்த்து ஒஹோவென்று

சிரித்தான். மகன் குமாரும், மகள் ஜெயாவும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

"என்னப்பா சிரிக்கறே?"

"இப்போத் தான் உங்க அம்மா ஓட்டலில் காஃபி குடிச்சிருக்கா! அது போதாமல் வீட்டுக்கு வந்ததும் காஃபி போட்டுக்குடிக்கிறா!" என்று நக்கலுடன் சங்கரன் சொல்லக் குழந்தைகள் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டனர். ரமா ஒன்றும் வாயே திறக்கவில்லை.

*** **

ஆயிற்று. அப்படியும் இப்படியுமாக நாட்கள் கடந்து செல்ல, தீபாவளியும் நெருங்கியது. சிறு சேமிப்புக்கான முகவராக இருந்து வந்த ரமாவுக்குச் சிறு சேமிப்புக் கமிஷனில் சுளையாக இரண்டாயிரம் ரூபாய் லாபம் கிடைத்திருந்தது. எல்லோருக்குமே இந்த வருஷம் நல்ல பெரிய கடையில் போய்த் துணி எடுக்கலாம் என்று ஏகமனதாகக் குழந்தைகள் உட்பட ஆசைப்பட, சங்கரனும் அதற்குச் சம்மதித்தான்.

வெளிப்பார்வையில் ரமா இம்மாதிரிச் சிறு சேமிப்பு முகவர் வேலைகள் பார்ப்பதை அவன் விரும்பாதது போல் காட்டிக் கொண்டாலும், அந்த வேலையில் ரமாவிற்கு வரும் கமிஷனைக் கணக்குப் பார்த்து அவனிடம் இருந்து வாங்கிக் கொண்டு விடுவான்! ரமா தனக்கென்று பத்து ரூபாய் கூட ஒதுக்கிக் கொண்டதில்லை. அப்படியே அவனிடம் கொடுத்து விடுவாள்.

மனதிற்குள் ஆசையாகத்தான் இருக்கும். ஆனாலும் வெளியே காட்டிக் கொள்வதில்லை. வேறு

எதற்குமில்லை... நவராத்திரிக்கு மஞ்சள் குங்குமத்தோடு 'வைச்சக் கொடுக்க' நல்ல பரிசுப் பொருட்கள் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ரமாவின் ஆசை. அவ்வளவுதான்.

ஆனால் சங்கரனோ, "வெளியே எல்லோருக்கும் உன் இஷ்டத்துக்கு அள்ளி விட்டுத் தூக்கிக் கொடுத்து நல்ல பெயர் வாங்கிக்கணும்னு நினைக்கிறே!" என்று சொல்லிச் சிரிப்பான்.

ரமாவால் நவராத்திரிக்குப் பத்து ரூபாய் வைத்துக் கொடுப்பதோடு அதற்கு மேல் நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியாது. இத்தனைக்கும் அவளும் சிறு சேமிப்பு முகவராக இருந்து நல்லபடியா வருஷத்துக்கு இருபதாயிரத்துக்குக் குறையாமல் கமிஷன் வாங்கிக் கொண்டு தான் இருந்தாள். ஆனாலும் அவள் விரும்பியபடி எதையும் செய்ய முடியாது. குழந்தைகளுக்கு எதிரே எதையும் காட்டிக் கொள்ளாமல் சங்கரனின் அதட்டல்களையும்/அலட்டல்களையும் பொறுத்துக் கொண்டே வந்தாள் ரமா.

இம்முறை குழந்தைகள் ஆசைப்பட்டதால் நவராத்திரி நேரத்தில் ஒரு நாள் விடுமுறையில் அனைவருமாகப் போய்த் துணி எடுத்துக் கொண்டு அப்படியே இரவு உணவையும் ஓட்டலில் முடித்துக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பது முடிவாயிற்று.

அந்த நாளும் வந்தது. நாலு பேரும் கிளம்பினார்கள். பேருந்து பிடித்துக் கொண்டு புரசவாக்கத்தில் இருக்கும் பிரபலமான துணிக்கடைக்குப் போனார்கள். அங்கே ரெடிமேட் பகுதியில் பெண்ணுக்குப் பிடித்தவற்றை வாங்கிக் கொண்டு, சங்கரனுக்கும், பையனுக்கும் அங்கேயே ஆண்கள் பகுதியில்

பான்ட், ஷர்ட்டுக்குத் துணி வாங்கி அங்கேயே தைக்கவும் கொடுத்து விட்டார்கள். இனி ரமாவுக்குத்தான். புடைவை செக்ஷனுக்கு வந்தார்கள்.

ரமாவுக்கு அந்த வருஷம் புதுசாக வந்திருக்கும் சில்க் காட்டன் புடைவை எடுத்துக்கொள்ள ஆசை. தீபாவளி வேறே!

ஆனால் சங்கரனுக்கு அதில் இஷ்டம் இல்லை. எப்போதும் போல் பூனம் சேலைகளையே பார்த்தான். அவற்றில் நல்லதாக ஒன்றைப் பொறுக்கினான்.

"இது எப்படி?"

ரமா துக்கம் தொண்டையை அடைக்கப் பதிலே சொல்லாமல் தலையை அசைத்தாள்..

குழந்தைகள் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டனர். அம்மா ஏற்கெனவே அவர்களிடம் சில்க் காட்டன் எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாய்ச் சொல்லி இருந்தாளே! இங்கே அப்பா என்னவோ 'இதுவும் போதும், அதுவும் போதும்' என்கிறாப்போல் பேசுகிறாரே! இருவரில் பையன் தான் கொஞ்சம் எதுவானாலும் கேட்பான்.

"அப்பா! இது அம்மாவுக்கு வந்த பணம்! அம்மா சில்க் காட்டன் புடைவை கேட்டிருந்தாள். நீ உன் பணத்தில் வாங்கிக் கொடுக்காட்டியும் அம்மாவை அவளோட சம்பாத்தியத்திலாவது வாங்கிக்கச் சொல்லலாமே! வருஷா வருஷம் நீ கிருஷ்ணா ஸ்டோர்ஸில் கடனுக்கு வாங்கித் தரும் புடைவையைத்தானே அம்மா தீபாவளிக்குக் கட்டிக்கொள்கிறா! எப்போதுமே நீ அம்மாவுக்கு என்றால் கொஞ்சம் மட்டமாகச் செய்கிறாயே! சரி, அதெல்லாம் தான்

உன் சம்பாத்தியம். உன்னால் அதிகம் செலவு செய்ய முடியாதுனு சொல்லுவே! இப்போ என்ன வந்தது? இரண்டாயிரம் ரூபாயும் அம்மா சம்பாத்தியம் தானே! அதில் இஷ்டப்பட்ட புடைவையை அம்மா எடுத்துக் கொண்டால் என்ன?"

சங்கரனுக்கு முகம் சிறுத்துவிட்டது. ரமாவைப் பார்த்து முறைத்தான். "குழந்தைகளைத் தூண்டி விடுகிறாயா!" என்று பல்லைக் கடித்தான்.

உடனேயே ஜெயா, "அம்மா எங்களிடம் எதுவும் சொல்லவில்லையே அப்பா! நீ செய்வது உனக்கே நன்றாக இருக்கிறதா? எப்போ அம்மாவுக்குப் புடைவை எடுத்தாலும் ரொம்பவே விலை குறைச்சலாத் தான் எடுக்கிறே! உன்னோட ஆஃபீஸ் நண்பர்கள் எல்லாம் அவங்க மனைவிக்குப் பட்டுப்புடைவை எல்லாம் எடுத்துத் தராங்களே! நீ அந்த மாதிரி அம்மாவுக்கு தீபாவளிக்குக் கூட எடுத்துக் கொடுத்தது இல்லை! இப்போவும் பட்டுப்புடைவையா அம்மா கேட்டாள்? சில்க் காட்டன் தானே! அதுவும் அம்மாவின் சம்பாத்தியத்தில் தானே எடுத்துக்கப் போறா? நீயா வாங்கிக் கொடுக்கிறே?" என்று கேட்டுவிட்டாள்.

இவர்களின் பேச்சு வார்த்தைகள் அக்கம்பக்கத்தினரின் கவனத்தை ஈர்க்க வேறு வழி இல்லாமல் சங்கரன் சில்க் காட்டன் புடைவையை ரமாவுக்குக் காட்டச் சொல்லி விட்டுக் கோபத்துடனே அங்கிருந்து நகர்ந்தான். அவன் வரை அவன் மனைவி அவனுக்கு அடங்கியவள். அவன் சொல்வதைத்தான் செய்ய வேண்டும். மறுத்தோ/மீறியோ பேசக் கூடாது. இப்போது குழந்தைகள் மூலம் தூண்டி விட்டுத் தன்

காரியத்தை அவள் நடத்திக் கொள்வதாகவே அவனுக்குத் தோன்றியது..

அனைவரும் ஓட்டலுக்கு வந்தார்கள். சங்கரன் முகத்தில் சிரிப்பே இல்லை. ஆனாலும் குழந்தைகளுக்காக ஓட்டலுக்கு வந்துவிட்டு அவங்களுக்குப் பிடித்ததை வாங்கித் தரணும் என்பதால் குழந்தைகளிடம் அவங்களுக்கு வேண்டியதை ஆரடர் பண்ணச் சொன்னான்.

பின்னர் ரமாவிடம் எதுவும் கேட்காமல் சர்வரிடம் எப்போதும் போல், "இரண்டு மசால் தோசை! ஒரு காஃபி, ஒரு எக்ஸ்ட்ரா தம்பளர்!" என்றான்.

ரமா குழந்தைகள் இருக்கும் தைரியத்தில் மெதுவாக, "எனக்கு ஆனியன் ஊத்தப்பம்! அப்படியே காஃபி தனியாகச் சொல்லிடுங்க. தலையை ரொம்ப வலிக்கிறது!" என்றாள்.

சங்கரனுக்கு அடக்கி வைத்திருந்த கோபம் பீரிட்டது. ரமாவைப் பார்த்து, "உன்னிஷ்டத்துக்குப் பிடிவாதம் பிடித்துப் புடைவை எடுத்துக் கொண்டாச்சு. இங்கே வந்தும் உன்னோட வேலையைக் காட்ட ஆரம்பிச்சுட்டே!" என்று கடுமையாகச் சொல்ல, கண்களில் கண்ணீருடன் ரமா எழுந்து வெளியே சென்று விட்டாள். குழந்தைகள் இருவருக்கும் அப்போது தான் அம்மாவிடம் எந்தத் தப்பும் இல்லை. அப்பாதான் அம்மாவை அடக்கி அடக்கி வைக்கிறார் என்னும் உண்மை புரிந்தது!

அப்பாவிடம், "ஓட்டலுக்குக் கூட்டி வந்ததே இஷ்டத்துக்குச் சாப்பிடத்தானே அப்பா! அம்மா மட்டும் ஏன் தன் இஷ்டத்துக்குச் சாப்பிடக் கூடாது? நீ செய்வது

தப்பு! அம்மாவைப் போய்க் கூட்டி வந்து அம்மாவுக்குப் பிடித்ததை வாங்கிக் கொடு அப்பா!" என்று பிள்ளை சொல்ல, பெண்ணோ, "எனக்கு மட்டும் இப்படி ஒரு கணவன் என்றால் நான் அவனோடு எல்லாம் ஒட்டலுக்கே போக மாட்டேன் அப்பா! நீ எனக்குக் கல்யாணம் பண்ணுவதற்கு முன்னால் அந்தப் பையனிடம் நான் பேசிக் கலந்து கொள்ள வாய்ப்புக் கொடு. இப்படி எல்லாம் இருந்தால் என்னால் சகிக்க முடியாது! அம்மா மாதிரி நான் வாயை மூடிக் கொண்டு இருக்க மாட்டேன்!" என்றாள்.

சங்கரனுக்குச் சுருக்கென்றது.

அதோடு இல்லாமல் பையன் மேலும் சொன்னான். "அப்பா! இத்தனை நாட்களாக நீ என்னமோ அம்மாதான் தன்னிஷ்டத்துக்கு எல்லாம் செய்வதாய்ச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தே! ஆனால் உண்மை வேறாக அல்லவோ இருக்கிறது! அம்மாவுக்கும் ஆசைகள் இருக்காதா? அம்மாவுக்கெனத் தனியான விருப்பம் இருக்காதா? அம்மா இஷ்டப்படி சாப்பிடுவதால் உனக்கு ஏதேனும் நஷ்டம் ஏற்படுமா? இத்தனை உழைக்கும் அம்மாவுக்கு ஒரு காஃபி முழுதாக வாங்கிக் கொடுக்க உனக்கு மனசு ஆகலையே! இதைப் போலவே நம்ம ஹேமாவை அவளைக் கல்யாணம் பண்ணிக் கொடுக்கும் இடத்தில் நடத்தினால் உனக்கு எப்படி இருக்கும்?" என்று கேட்டுவிட்டான்.

பதின்ம வயது. அனைத்தும் புரியும் பருவம். அதோடு அம்மாவிடம் அவனுக்குத் தனியான பற்று. குழந்தைகளை சுதந்திரமாகப் பேச விடவேண்டும் என்பது ஆரம்பத்திலிருந்தே சங்கரன் கொள்கை. இப்போது அவனே

அதற்கு

பதில்

சொல்ல

வேண்டிய நிலை! சங்கரனுக்குக் கொஞ்சம் அவமானமாக உணர்ந்தான். பையனை விட வயதில் சின்னவளானாலும் பெண்ணும் அப்பாவிடம், "அப்பா, நீயே போய் அம்மாவை அழைத்துக் கொண்டு வா! அம்மாவுக்குப் பிடித்த ஆனியன் ஊத்தப்பத்தை இன்னிக்கானும் அம்மா சாப்பிட்டடும்" என்றாள் உரிமையாக.

இது நாள் வரை சங்கரன் என்ன சாப்பிடுகிறானோ அது தான் ரமாவும் சாப்பிட வேண்டும். வெளி ஊர்களுக்குப் போகையில் தயிர்சாதம் கட்டிக் கொண்டு போனால் சங்கரனுக்கு அதில் கொஞ்சம் தண்ணீர் கலந்து மறுபடி பிசைந்து சாப்பிடணும். ஆனால் ரமாவோ அப்படியே சாப்பிட்டு விடுவாள். அதுக்கும் சங்கரனிடம் வாங்கிக் கட்டிப்பாள். "இதைப் பாரு! எப்படி முழுங்கறது லபக், லபக்னு! எனக்குனு வந்து வாய்ச்சிருக்கே! இந்தா! சொல்றதைக் கேள்! தயிர்சாதத்தில் தண்ணீரை விட்டுக் கலந்து சாப்பிடு!" என்று அதட்டுவதோடு அல்லாமல் தண்ணீரைத் தானே எடுத்து ரமாவின் தட்டில் ஊற்றவும் செய்வான்.

அழுகை முட்டும் கண்களோடு அந்த ருசி பிடிக்காமல் தூக்கி எறியவும் முடியாமல் ரமா சாப்பிடுவாள். துக்கம் தொண்டையை அடைத்துக் கொள்ளும். அதுக்கும் ஒரு நாள் அவள் சங்கரனின் தம்பி மனைவிரேணுகா மூலம் விடிவு வந்தது.

அவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து சென்ற ஒரு ரயில் பயணத்தின்போது தன் ஓர்ப்படிக்கெனக் கட்டிய தயிர்சாதப் பொட்டலத்தை ரமா அவளிடம் கொடுத்தாள். அவள் அதைப் பிரித்து ஸ்பூனால் எடுத்து அப்படியே சாப்பிட, பார்த்துக்

கொண்டிருந்த சங்கரன் அவள் இலையில் தண்ணீரை ஊற்றுமாறு ரமாவிடம் ஜாடை காட்டினான். ரமா மறுத்து விட்டாள். ரேணுகாவும், "எனக்கு இந்த டேஸ்ட்தான் பிடிக்கும். தண்ணீரை விட்டுக் கலந்தெல்லாம் சாப்பிடப் பிடிக்காது!" எனப் பளிச்சென்று தன் விருப்பத்தைச் சொல்ல, அன்றுதான் சுமார் 15 வருடங்கள் கழித்து ரமா தன் பங்கு தயிர்சாதத்தில் தண்ணீர் சேர்க்காமல் அப்படியே ஊறுகாயைத் தொட்டுக் கொண்டு சாப்பிட்டாள். அன்று அவள் மனதில் ஏற்பட்ட நிறைவு!

வெளியே நின்று கொண்டிருந்த ரமாவுக்குள் இதெல்லாம் கண்முன் காட்சிகளாக ஓடிக் கொண்டிருந்தது. அவளுக்குள் அழுகை முட்டியது. அங்கே பலபேர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் அழக்கூடாது என்று அடக்கிய வண்ணம் நின்றிருந்தவள் தோளை சங்கரன் தொடுவதை அவள் உணர்ந்து திரும்பிப் பார்த்தாள்.

சங்கரன் மென்மையாக, "வா, உள்ளே, ஆனியன் ஊத்தப்பம் சூடாக வந்துடும். சாப்பிடலாம் இப்போ! காஃபியும் உனக்குத் தனியாகச் சொல்லி இருக்கேன்!" என்றான்.

விரிந்த கண்களுடன் நம்பிக்கை இல்லாமல் அவனைப் பார்த்த ரமா உள்ளே பார்க்க, குழந்தைகள் கை அசைத்துச் சிரித்த வண்ணம் அவளை உள்ளே அழைத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

மின்நிலா 070

நாம் கெஞ்சிக் கேட்டும் மனசு மாறாத சங்கரன், குழந்தைகளால் மாறி இருக்கிறான், இது ஆரம்பம் என்பதை ரமா புரிந்து கொண்டு விட்டாள். சங்கரன் மெல்ல மெல்ல மாற ஆரம்பித்து விட்டான். இனி ரமாவின் வாழ்க்கையில் சுருதிபேதம் இருக்காது.

[எங்கள் Blog - பதிவின் சுட்டி](#)

[மீண்டும் முதல் பக்கம் செல்ல](#)

[இது மசாலா தோசை இல்லை - நான் வார்த்த 'கெக்கே பிக்கே' தோசை !! \(K G கௌதமன்\)](#)

கேள்வி பதில்கள்

பானுமதி வெங்கடேஸ்வரன் :

எ.பி.யில் ஈசாவாஸ்ய உபநிஷத் பற்றி கேள்வி கேட்க முடியுமா?

கேள்வி கேட்க முடியும். பதில்தான் தர இயலாது.

& நான் (சுக்ல) யஜுர் ஸாஹா அத்யாயி என்பதால் அதில் வருகின்ற ஈசாவாஸ்ய உபநிஷத் பற்றித் தெரிந்துகொள்ளாமல் இருப்பேனா ?

உபநிடதத்தின் சாந்தி மந்திரமும் விளக்கமும்

பூர்ணமத:பூர்ணமிதம் பூர்ணாத் பூர்ணமுதச்யதே |
பூர்ணஸ்ய பூர்ணமாதாய பூர்ணமேவாவசிஷ்யதே |
ஓம் சாந்தி:சாந்தி: சாந்தி ||

ஈச்வரன் பூரண வடிவானவர். சீவனும் பூரண வடிவானவன்.பூரணமான ஈச்வரனிடமிருந்து பூரணமான சீவன் தோண்டியுள்ளான். பூரணமான சீவனுடைய பூர்ண வடிவத்தை எடுத்துவிட்டால் எஞ்சி இருப்பது பூரணம் மட்டுமே. ஓம் சாந்தி சாந்தி.

உபநிடதத்தின் மையக்கருத்து

அனைத்து உயிரினங்களும் அண்டங்களும் இறைவனால் நிரம்பப்பட்டுள்ளது. தியாகத்தால் தன்னை காத்துக் கொள்ள வேண்டும். யாருடைய பொருள்களை கைப்பற்ற ஆசை கொள்ளக் கூடாது. எல்லா உயிரினங்களில் ஆத்மத்துவத்தை பார்க்கின்றவனுக்கு மயக்கம் இல்லை, துயரம் இல்லை. வேதத்தில் கூறப்பட்ட கர்ம யோகத்தில் மட்டும் பற்று உள்ளவர்களுக்கு பலனாக சொர்க்கலோகம், பிதுர்லோகம் கிடைக்கிறது. வேதத்தில் கூறப்பட்ட பக்தி யோகத்தில் மட்டும் பற்று உள்ளவர்களுக்கு அதைவிட சற்று மேலான உலகங்கள் கிடைக்கிறது. கர்ம யோகத்துடன், பக்தி யோகத்தையும் சேர்ந்து செய்பவர்களுக்கு பிரம்மலோகம் கிடைக்கிறது. மேற்படி உலகங்கள் நிலையற்றதாக இருந்த போதிலும், துயரமிக்க வாழ்வில் அடையப்படும் உயர்ந்த பலனாக கருதப்படுகிறது. கர்ம யோகம் மற்றும் பக்தி யோகத்துடன் “மெய்ப்பொருள் அறிவான ஞான யோகம் என்ற வேதாந்தத்தை தகுதியான குருவின் மூலம் கேட்டு அறிந்து கொண்டவனுக்கு பிறப்பு, இறப்பு இல்லாத மேலான பெருவாழ்வான விதேக முக்தி அடைவது உறுதி.

பதினெட்டில் என்னைக் கவர்ந்தவை ஆறும், ஏழும்

" அனைத்துயிர்களையும் தன்னிலும், தன்னை
அனைத்துயிர்களிலும் காண்போர் எதையும்
வெறுப்பதில்லை. (6)

ஆன்மாவே அனைத்துயிரும் ஆனது என அறிந்து ஒருமை
கண்டோனுக்கு ஏது மயக்கம் ஏது கவலை? (7)

(நன்றி : ஜடாயு - www.tamilhindu.com)

பஸ், ரயில் போன்றவற்றில் பயணிக்கும் பொழுது சக
பிரயாணிகள் சகஜமாக உரையாடுகிறார்கள். ஆனால் விமான
பயணங்களில் ரொம்பவும் பழகுவதில்லையே? ஏன்?

நம்ம லெவல் அவங்களுக்கு ரொம்ப மேலே அல்லது கீழே
என்று நினைப்பதால் இருக்கலாம். நாம் பேசினால் பதில்
சொல்லிப் பேச்சு தொடரக் கூடும்.

& விமான பயணம் மேற்கொள்பவர்கள் பெரும்பாலும் தங்கள்
தொழில் தொடர்பாக, நேரத்தை அளவீட்டு செலவு
செய்பவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்களின் எண்ணம் அடுத்து
என்ன என்பதைப் பற்றியே இருக்கும். மேலும் ஆறு / ஏழு
மணி நேர இரயில் / பஸ் பயண தூரம் விமானத்தில்
சென்றால் இருபது நிமிடங்களில் முடிந்துவிடுகிறது. அப்படி
இருக்கும்போது பேசிப் பழக எல்லாம் ஏது நேரம்?

பள்ளியில் சரித்திர பாடம் படித்து பொழுது உங்களை கவர்ந்த
சரித்திர நாயகன் யார்?

மின்நிலா 070

நான் படித்த காலத்தில் பூகோளம் சரித்திரம் இல்லாமல் போய் சமூக அறிவியல் வந்தது. அதில் சரித்திரம் மிகக் குறைவு.

என்னைக் கவர்ந்த சரித்திர நாயகன் (ஆச்சரியகரமாக) சந்திர குப்த மௌரியன் - ஏனென்று தெரியாமலேயே.

& சிவாஜி

வல்லிசிம்ஹன் :

பதில் சொல்வது சுலபம் இல்லை - இப்படி உணர்ந்திருக்கிறீர்களா?

பலமுறை உணர்ந்திருக்கிறேன்.

& 'பதில் சொல்வது சுலபம் இல்லை' என்று சொல்லும்படியாக கேள்வி கேட்பதும் சுலபம் இல்லை!

கீதா சாம்பசிவம் :

1. உங்களுக்குப் பிடித்த பொழுதுபோக்கு என்ன?

படிப்பது, இசை , பிரசங்கங்கள் கேட்பது.

& கதை எழுதுவது.

2. தொலைக்காட்சித் தொடர்கள் பார்ப்பீர்களா/

பார்ப்பதில்லை.

மின்நிலா 070

& முன் காலத்தில் K பாலச்சந்தர், சோ தொடர்கள் பார்த்ததுண்டு. இப்போ வரும் தொடர்கள் எதுவும் பார்ப்பதில்லை.

3. அதிலேயே மூழ்கி முத்தெடுப்பவர்கள் பற்றிய உங்கள் கருத்து என்ன?

பொறுமைசாலிகள்.

& நேரத்தைக் கொலை செய்பவர்கள்.

4. ஒரு காலத்தில் தூர்தர்ஷனில் வந்த தொடர்கள் பார்த்திருக்கிறீர்களா? அப்போதைய தொடர்களுக்கும் இப்போது வரும் தொடர்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசங்கள் என்ன?

அப்போது வன்முறை அதிகம் காணப்பட்டதில்லை என்று தோன்றுகிறது.

& பொதிகையில் வந்த சில தொடர்கள் பார்த்தது உண்டு. இப்போ எதுவும் பார்ப்பதில்லை என்பதால் comparison செய்ய இயலாது.

5. உங்களுக்குப் பிடித்த/அல்லது நீங்கள் அடிக்கடி பார்க்கும் தொலைக்காட்சி சானல் எது?

தற்போது எதுவும் இல்லை.

& அடிக்கடி பார்ப்பது Republic TV.

மின்நிலா 070

6. யாரெல்லாம் அர்ச்சகர் ஆகலாம் என்பது பற்றிப் பேராசிரியர் திரு நாகசாமி அவர்கள் தினமலரில் எழுதி வருகிறார். படித்து வருகிறீர்களா? இது குறித்து உங்கள் கருத்து என்ன?

பாரம்பரியமாக அர்ச்சகர் - குருக்கள் இருந்து வருகிறார்கள். இதில் மாற்றம் கொண்டு வர பெரிதாக தேவையில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

& கட்டுரைகள் எதுவும் படிப்பதில்லை.

7.சுமார் பனிரண்டு வருடங்களாவது படித்துத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய ஆகமவிதிகளை ஒரே வருஷம் பனிரண்டு மாதம் படிக்கும் டிப்ளமா கோர்ஸினால் பூர்த்தி செய்ய முடியுமா?

முடியாதுதான். ஆனால் சாதாரண பூஜைக்கிரமங்களை குறுகிய காலத்தில் கற்க இயலும்.

8. கோவில்கள் அரசு அலுவலகங்கள் ஆக ஆரம்பித்தது எப்போதில் இருந்து?

தேடிப் பார்த்ததில் - - -

1925ல் கோயில்கள் விடுதலைப் போராட்ட மையங்கள் ஆவதைக் கட்டுப்படுத்த நிர்வாகம் அரசின் மேற்பார்வைக்குள் கொண்டு வரப் பட்டதாம்.

9. கோவில் ஊழியர்கள் அரசு அலுவலர்களா? அப்படி எனில் அவர்களுக்கும் பணி ஓய்வு, பென்ஷன் எல்லாமும் உண்டா?

அவர்களுக்கு அரசு ஊழியர்களுக்கு நிகராக சலுகைகள் கிடையாது.

10. தானாக இயலவில்லை என்பது வரைக்கும் தானே முன்னாட்களில் எல்லாம் அர்ச்சகர்கள் பணி புரிந்து/தொண்டு செய்து வந்தார்கள்! இப்போது அவர்களுக்குக் கட்டாய ஓய்வு கொடுப்பது சரியா? அதிலும் எந்தவிதமான ஊதியமும் கொடுக்காமல் அவர்களைக் கோயிலுக்கு வர வேண்டாம் என்று சொல்வது ஏற்படையதா?

#சரிவரப் பணி செய்ய இயலாத நிலையில் அவர்கள் தொடர விழைவதால் மட்டும் பணியில் வைத்திருக்க முடியாது அல்லவா ?

=====

சென்ற வாரம் நாங்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்கு வாசகர்கள் அளித்த பதிலும், படங்களுக்கு வந்த கருத்துகளும், மின்நிலா 069 இதழில், பக்கம் எண் 28 to 31 வெளியாகியுள்ளது. [மின்நிலா MN069 கட்டி](#)

=====

இந்த வார, எங்கள் கேள்விகள் :

- 1) நீங்கள் அடிக்கடி கொறிக்கும் சிறுதீனி எது?
- 2) நீங்கள் சமீபத்தில் தெரிந்து கொண்ட புதிய விஷயம் எது?
- 3) பேனா அல்லது பென்சிலை ஒரு மாதத்தில் எவ்வளவு முறை ஏதேனும் எழுத பயன்படுத்துவீர்கள் ?

மின்றிலா 070

படம் பார்த்துக் கருத்து சொல்லுங்க :

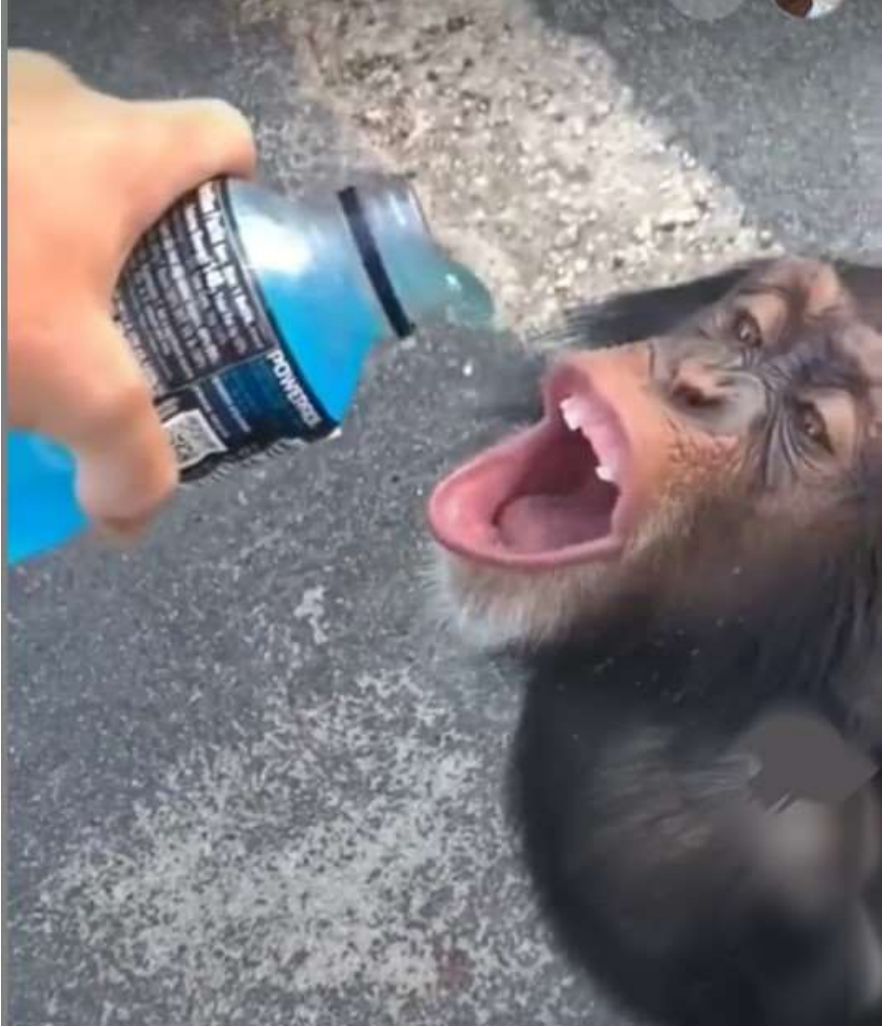
1)

2)

3)

== ==

எங்கள் கேள்விகளுக்கு வந்த பதில்களும், படங்களுக்கு வந்த கருத்துகளும் :

நெல்லைத் தமிழன்:

//சிறு தீனி// - இதுதான் என் எடை குறையாமல் இருப்பதற்கான காரணம். அதிலும் இனிப்புதான் மிக அதிகம்

//சமீபத்தில் தெரிந்துகொண்ட புதிய விஷயம்// - அசோகரைப் பற்றியது. அவர் ஒரு கொடுங்கோல் மன்னன், வரலாறு நமக்குக் கூறுவது எல்லாமே பொய் என்று.

//பென்சிலை/பேனாவை// - அடிக்கடி உபயோகிப்பேன். (இல்லைனா எழுதுவதே மறந்துவிடும்)

கீதா ரெங்கன் :

பென்சில் பேனா இப்போது அடிக்கடி பயன்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளேன். இது நான் துளசியிடம் கற்றுக் கொண்டது. நான் கணினியிலே தட்டத் தொடங்கியதும் எளிதாக இருப்பதால் அதிலேயே நான் எழுதுவதைத் தட்டிவிடுவேன். ஆனால் துளசி இப்போதும் (ஒரு வேளை கணினிப் பயன்பாடு இல்லாததால் இருக்கலாமோ??!!! இல்லை ஆசிரியர் என்பதாலோ??!!!!) பேப்பரில் தான் எழுதுவார். கருத்துகள், பதிவுகள் (தங்கிலிஷில்!!!) அனுப்புவது , அவர் ஆங்கில பாட நோட்ஸ் எல்லாம் பேப்பரில் எழுதி :போட்டோ எடுத்து அனுப்புவார். தட்டி இங்கு போடுவது, நோட்ஸ் அவருக்கு அனுப்புவது...என்று போகிறது. நல்ல பழக்கம் எனக்கு எழுதுவதே மறந்துவிடும் போல்

தோன்ற நானும் இப்போது எழுதத் தொடங்கியுள்ளேன்.
அட்லீஸ்ட் குறிப்புகளேனும்.

நொறுக்குத் தீனி/சிறுதீனி பிடிக்கும் தான். திருநெல்வேலி
முறுக்கு, தட்டை, மனகோரம் எல்லாம் ரொம்பப் பிடிக்கும்
ஆனால் இப்போதெல்லாம் சாப்பிடுவதே இல்லை...ரொம்ப
அரிது. தற்போது சாப்பிடுவது என்றால் பீச் சுண்டல் போன்று
செய்வது, காய்களும் பொரியும், பழ சலாட் போன்றவைதான்.

முதல் படம்!!! பூனை பால் குடிக்கும் என்றுசொல்லப்படுவது
ஹாஹாஹாஹா

இரண்டாவது படம்....குழந்தைகள் பெரியவர்களைப்
பின்பற்றுவார்கள் ஸோ பெரியவர்கள் எப்படி நடந்து கொள்ள
வேண்டும் என்ற கருத்தும் உள்ளது.

மூன்றாவது படம், பாவம் நம்மவர்! தண்ணீர் கொடுக்கும்
அந்த மனிதர் வாழ்க வாழ்வாங்கு! நேயம்!

Geetha Sambasivam :

தாகத்தோடு தவிக்கும் குரங்காருக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கும்
நல்ல மனம் வாழ்க!

குட்டிங்க எல்லாம் அம்மாவிடம் பால் குடிக்குது போல!
குழந்தைக்கும் யோகா கற்றுக் கொடுக்க முயற்சி செய்யறார்.

நொறுக்குத் தீனி எனச் சின்ன வயசிலே இருந்து கல்யாணம்
ஆன வரை பழக்கம் இல்லை. கல்யாணம் ஆகி வந்ததும்
இவங்க சாப்பிடற சிறுதீனியைப் பார்த்து மயக்கமே வந்தது.
ஆனாலும் அதில் பாதி கூட நான் இப்போவும் சாப்பிட

மின்னிலா 070

மாட்டேன். வீட்டில் செய்த பசுஷணங்கள் இருந்தால் மாலை வேளை காஃபி சாப்பிடும் முன் எடுத்துப்பேன். எப்போவானும் போடும் பஜ்ஜி, போண்டாவும் இதில் அடக்கம். மற்றபடி நோ நொறுக்கு! நோ தீனி.

புதுசா ஏதாவது தெரிந்து கொண்டேன் எனில் சொந்தம்/நட்பு பற்றித் தெரிந்து கொள்ள நேர்ந்தது.

பென்சில்/பேனாவால் மளிகை சாமான் லிஸ்ட் போடுவதோடு சரி. மத்தபடி கதை எல்லாம் எழுதுவதில்லை. :)

Bhanumathy Venkateswaran :

2. சமீபத்தில் புதிதாக கற்றுக் கொண்ட விஷயம் பாட் காஸ்டிங்(POD CASTING).
3. பேனாவை தினமும் ராம நாமம் எழுத பயன்படுத்துகிறேன்.

நான் புடிச்ச எலியை இந்த நாய் சாப்பிட்டு விட்டதா?

பிள்ளைக்கு நல்ல முன்னோடியாய் இருக்கிறாரோ?

சிம்பன்சிக்கு தாகம் தணிக்கும் நல்ல உள்ளம் வாழ்க!

வல்லிசிம்ஹன் :

படங்களும் சுவாரஸ்யம். நாய்களும் பூனையும்!!

என்றுமே சேராது என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். ஹாஹா.,

பாப்பா அப்பாவைப் போல பயிற்சி செய்வது சுவை.

வாழ்வில் புதிதாகக் கற்ற பாடம்

மின்நிலா 070

அமைதியான நதி என்றும் ஆடாத ஓடம் என்று நம் உடலையோ, வாழ்க்கையையோ நம்ப முடியாது.

ஆட்டம் கண்டபின் சீராக்குவதை விட எச்சரிக்கையாக இருப்பதே நலம்.

பேனாவை மறப்பதில்லை. பால் பாயிண்ட் ஸ்கெட்சஸ் போட மிக உபயோகம். கைகளுக்கும் மனதுக்கும் ஆரோக்கியம்.

மாதேவி :

முதலாவது படம் இன்னுமா தூங்குகிறாய் ? வாயேன் விளையாட.

இரண்டாவது என்னைப் பார்த்து வடிவாக செய்யேன் அப்பா.

மூன்றாவது தண்ணி ருசியாக இல்லையே. எங்கே வாங்கினே?

பேனா தினமும் உண்டு பேரன் எழுத்து பழகுகிறான்:)

[எங்கள் Blog - பதிவின் சுட்டி](#)

[மீண்டும் முதல் பக்கம் செல்ல](#)

போயே போச்சே... போயிந்தே... இட்ஸ் கான்.. ஸ்ரீராம்

சென்ற வார திங்கள் அன்று எனக்கு ஒரு சோகமான அனுபவம் ஏற்பட்டது! காரணம் என் அலட்சியமும், திமிரும்தான்.

நான் எப்போதுமே வேண்டாத கோப்புகளை அழிக்க ஷிஃப்ட் டெலீட் உபயோகப்படுத்தி அழித்துப் பழக்கப்படுத்திக் கொண்டவன். கொழுப்புதான். அதைக் கற்றுக் கொண்ட இந்தப் பத்து வருடங்களில் இழப்பேதும் ஏற்பட்டதில்லை. ஏதோ ஓரளவு கவனமாகவே இருந்திருக்கிறேன்.

கடந்த திங்கள் அன்று வெள்ளி வீடியோவில் இணைக்க டெஸ்க் டாப்பில் சேமித்து வைத்திருந்த விநாயகர் படங்களை அழிக்க முற்பட்டேன். ஆபீஸ் கிளம்பும் அவசரம் வேறு!

விநாயகர் அதை விரும்பவில்லை போல.. எனக்குப் பாடம் கற்பிக்க முற்பட்டார்.

ஷிஃப்ட் டெலிட் கொடுத்ததும் அது "நிசம்மாவா? அழிச்சிடவா?" என்று கேட்ட போதாவது ஒரு பார்வை பார்த்திருக்கலாம். ஓவர் கான்ஃபிடன்ஸ்! விதி... 'எஸ்' என்று கொடுத்து விட்டு வேகமாக எழ முற்பட்டேன். டெஸ்க்டாப்பில் பாதி ஃபைல் காணாமல்போய் வெற்றிடமாக காணப்பட்டதும் சந்தேகப்பட்டு உட்கார்ந்து பார்த்தேன்.

ஆ....

தேடித்தேடி நான் சேமித்து வைத்திருந்த என் ஆயிரக்கணக்கான பிடிஃஎப் புத்தகங்கள், மற்றும் பிளாக்குக்கு எழுத சேமித்து வைத்திருந்த டிராஃப்ட், ஸ்க்ரீன்ஷாட்ஸ், படங்கள், குறிப்புகள் கொண்ட ஃபோல்டர் ஹோ கயா... அது மட்டுமா? 'என் கவிதைகள்' என்று சேமித்து வைத்திருந்த 'வர்ட் ஃபைலு'ம் ஹோ கயா...

என் அலட்சியம், கவனமின்மை, திமிர் என்னவென்றால்...

இவற்றை வேறு இடத்தில், வேறு டிரைவில், ஒரு எக்ஸ்டர்னல் ஹார்ட் டிரைவில் என்றெல்லாம் பேக்கப் வைத்திருந்திருக்கலாம்.. தாமதமான துரிய நமஸ்காரம்! ஏன், அதில் சுணக்கம் வந்ததென்றால்..

புத்தகங்கள் நான் ஆங்காங்கே பார்க்கும்போதெல்லாம் இறக்கி சேமித்துக் கொண்டிருந்தேன். எனவே ஆங்காங்கே அவ்வப்போது அப்டேட் செய்ய சோம்பலாகிப் போனது. எக்ஸ்டர்னல்;ஹார்ட் டிஸ்க் ஒன்று வைத்து அதில் வைத்திருந்தேன். ஓரிரு மாதங்களுக்கு முன்னால் அது ரீட் ஆகாமல் பீதியைக் கிளப்பியது. ஏற்கெனவே ஒரு அனுபவம் அதிலும் உண்டு என்பதால் மறந்துபோய் அது ரீட் ஆனா ஒரு சமயம், அது விழித்துக்கொள்ளும் முன் அவற்றை அப்படியே கணினி, ஓயர்களை ஆட்டாமல், அசக்காமல் கணினியில் சேமித்தேன்.

அப்போது ஜாக்கிரதைக்காக நான் செய்த தவறு கண்ட்ரோல் எக்ஸ்! ஏனென்றால் அது ரீட் ஆகாமல் போனால் ஸ்க்ராப்புக்கு அனுப்பும்போது நம் விஷயங்கள் அதில்

இருக்கவேண்டாமே என்கிற மு.ஜா... ஆனால் விதி புன்னகைத்துக் கொண்டிருந்தது தெரியவில்லை. எனவே அங்கும் அது இப்போது கிடைக்காது காரணமில்லாமல் காரியமில்லை!

கவிதைகள் கதை என்னவென்றால், நான் எழுதிய கவிதைகளுக்கு என்னிடம் பேக்கப் கிடையாது என்பதால் சென்ற வருடமே, ஆனால் மே மாதத்திலிருந்துதான், அவற்றை சேர்க்க ஆரம்பித்தேன். முன்பல்லாம் பேஸ்புக்கில்தான் நிறைய எழுதி வெளியிட்டிருந்தேன். எனவே தினமும் வரும் மெமரிஸ் அப்பகுதியிலிருந்து அன்றன்றைய கவிதைகளை (2012 முதல்) சேமித்துக் கொண்டு வந்தேன். சென்ற வருட மத்தியில் ஒருமுறை ஸிஸ்டம் கிராஷ் ஆனது. அப்போது அதுவரை சேமித்து வைத்திருந்தது காணாமல் போனது.

இந்த வருடம் ஜனவரி ஒன்றிலிருந்து ஒழுங்காய் மறக்காமல் சேமித்து வந்தேன். சம்பவம் நடந்த நாள்வரை 90 பக்கங்கள் வந்திருந்தது. அதில் நடுவில் நான் புதிதாய் எழுதியிருந்ததையும் போட்டு வைத்திருந்தேன். பேஸ்புக் சேமிப்பை முடித்துக் கொண்டு பிளாக்கிலிருந்து உட்கார்ந்து பொறுமையாய் அங்கு இருப்பவற்றை எடுக்கலாம் என்று எண்ணியிருந்தேன்.

எனது சேமிப்புக்காக சேர்க்கத்தொடங்கி இருந்தாலும் சமீப காலமாய் அவற்றிலிருந்து கொஞ்சமாவது நல்லாயிருப்பவற்றை எடுத்து மின்னூல் வெளியிட முயற்சி செய்யலாமா என்கிற எண்ணம் துளிர் விட ஆரம்பித்திருந்தது.

அத்தனையும் போச்... எம் ஆர் ராதா குரலில் "என் கவிதை,...
என் டிராஃப்ட்,... என் சேமிப்புப் படங்கள்,... என் புத்தகங்கள்
அத்தனையும் விட்டுப்போய் விட்டதே....ஏ...."

அதில் பிழைத்து வர வாய்ப்பில்லை என்று
தெரிந்தும் ஸிஸ்டம் ரெஸ்டோர் போட்டுப்
பார்த்தேன். கூகுளில் வழி தேடினேன். என்னென்னவோ
சொன்னது. எல்கேக்கு ஒரு மெசேஜ் அனுப்பிக்
கேட்டேன். வாய்ப்பில்லை என்பது போலதான் அவரும்
சொன்னார். ஆனாலும் ஒரு லிங்க் அனுப்பி இருந்தார்.

என் நண்பன் ஒருவன் இதில் ஜித்தன். இதில் மட்டுமல்ல,
பற்பல விஷயங்களிலும் ஜித்தன். அவனிடம் கேட்க மெசேஜ்
அனுப்பி இருந்தேன். அவன் இரண்டு நாட்கள் கழித்துதான்
பார்த்தான் என்பது வேறு விஷயம்.

அப்புறம் என் கணினி மருத்துவருக்கு தகவல்
அனுப்பினேன். "எடுத்துடலாம் ஸார்.." என்றார் பாசிட்டிவான
குரலில். கொஞ்சம் நம்பிக்கை வந்ததது.

மதியம் வந்தவர் ஸ்டெல்லர் என்கிற மென்பொருளை
போட்டு எடுக்கத் தொ.....ட.....ங்.....கி.....னா.....ர்!

முதல் முயற்சியில் "சமீபத்தில்" என்று போட்டு எடுத்ததில்
மிகச்சில பிடிஎப் புத்தகங்கள் தவிர வேறு எதையும் அது
எடுக்கவில்லை. அடுத்த முயற்சியில் 126 ஜிபி இறக்கத்
தொடங்கியது. மாலைக்கு மேல் அதை
சேமிக்கத் தொடங்கினால் இரவு வரை 26 ஜிபிதான் இறங்கி
இருந்தது. மறுநாள் காலை வந்து பார்த்தபோது 'ரன் டைம்

எரர்' என்று சொல்லி மூடி விட்டது. எதுவும் கிடைக்கவில்லை.

அவ்வளவுதான்... போயே போச்சே... போயிந்தே... இட்ஸ் கான் என்று விட்டாச்சு.

இப்போது என்ன? புத்தகங்கள் என்னென்ன சேமித்து வைத்திருந்தேனோ... இனி மறுபடி கிடைக்கும்போது சேமிக்கத் தொடங்க வேண்டும். அவ்வப்போது கண்ணில்பட்டு, ஆங்காங்கே படித்து கிடைத்த புத்தகங்களின் பெயர் கூட நினைவில்லை. ஒன்றிரண்டு ஞாபகம் வந்து தேடிப்போனாலோ, எரர் 404 என்கிறது! ம்ம்ம்ம்...

கவிதைகளை மறுபடி வருகிற ஜனவரியிலிருந்து சேமிக்கத் தொடங்க வேண்டும். பேஸ்புக்கில் மட்டும் அந்த மெமரிஸ் பகுதியை நினைத்தபோது தேதி போட்டு தேட முடியும் என்கிற வசதி இருந்தால்.... ஹம்ம்...

இந்திரா மீதான வெறுப்பால் தாக்குதல் நடத்த திட்டமிட்ட அமெரிக்கா:

வாஷிங்டன்:"வங்க தேசத்தவர்கள் மீது, பாகிஸ்தான் நடத்திய இனப் படுகொலைக்கு, அமெரிக்க அதிபராக இருந்த, நிக்சன் ஆதரவுக்கரம் நீட்டினார்; அப்போதைய இந்திய பிரதமர், இந்திராவின் அதிரடி நடவடிக்கைகளால், மிரண்டு போன அமெரிக்கா, இந்தியா மீது, மும்முனை தாக்குதல் நடத்த திட்டமிட்டது' என, பிரபல வரலாற்று அறிஞர், கேரி பாஸ் எழுதியுள்ள புத்தகத்தில், குறிப்பிடப்பட்டு உள்ளது.

வரலாற்று ஆசிரியர் கேரி பாஸ் எழுதியுள்ள புத்தகத்தில் எழுதியுள்ளதாவது:

பாகிஸ்தான், 40 ஆண்டுகளுக்கு முன், கிழக்கு பாகிஸ்தானாக இருந்த வங்கதேசத்தின் மீது நடத்திய தாக்குதலுக்கு, அப்போதைய, அமெரிக்க அதிபர், ரிச்சர்டு நிக்சன், ஆதரவு அளித்தார். சட்ட விரோதமாக, ஆயுத உதவிகளையும் அளித்தார். இதற்கு உடந்தையாக, அப்போதைய அமெரிக்க வெளியுறவு அமைச்சர், ஹென்றி கிஸ்சிங்கர் இருந்தார். ஆனால், இந்திராவின், துணிச்சல் மிக்க நடவடிக்கைகளால், வங்கதேச மக்கள் காப்பாற்றப்பட்டனர்.

இதனால், ஆத்திரமடைந்த கிஸ்சிங்கர், இந்தியா மீது, மூன்று விதமான தாக்குதல்களை நடத்த ஆயத்தமானார். அதாவது, சட்ட விரோதமாக, ஈரான் மற்றும் ஜோர்டான் ஆகிய நாடுகள் வழியாக, பாகிஸ்தானுக்கு, அமெரிக்க படைகளை அனுப்புவது, இந்திய பகுதிகளை ஆக்கிரமிக்க, சீனாவுக்கு ரகசியமாக உதவுவது, வங்கக்கடலில், அமெரிக்க கடற்படை கப்பலை நிறுத்தி, அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்துவது என்பதே அந்த திட்டம்."இவற்றை, உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டும்' என, நிக்சனிடமும், கிஸ்சிங்கர் கேட்டுக் கொண்டார். இவ்வாறு கேரி பாஸ் எழுதி உள்ளார்.

மின்றிலா 070

[தினமலர் - செப் 12, 2013]

உண்மையோ... பொய்யோ... இணையத்தில் கண்ட
ஃபோட்டோ... லேடியுடன் மோடி!

Is this PM Modi with Indira Gandhi in ...

timesofindia.indiatimes.com

=====

மின்றிலா 070

ஃபேஸ்புக்கில் பார்த்தது..

அசோகமித்ரன் நினைவாக கடலூர் மாவட்டத்தில் ஒரு நீர்க்குளத்தை
அவரது மகன் ரவிசங்கர் புதுப்பித்து மக்கள் பயன்பாட்டிற்கு
செயல்படுத்தியுள்ளனர்.

=====

Sriram Balasubramaniam

September 14, 2015 · 🌐

...

என்ன அழகான தலைப்பு... இல்லை?

=====

பிழைத்த கவிதைகளில் ஒன்று!

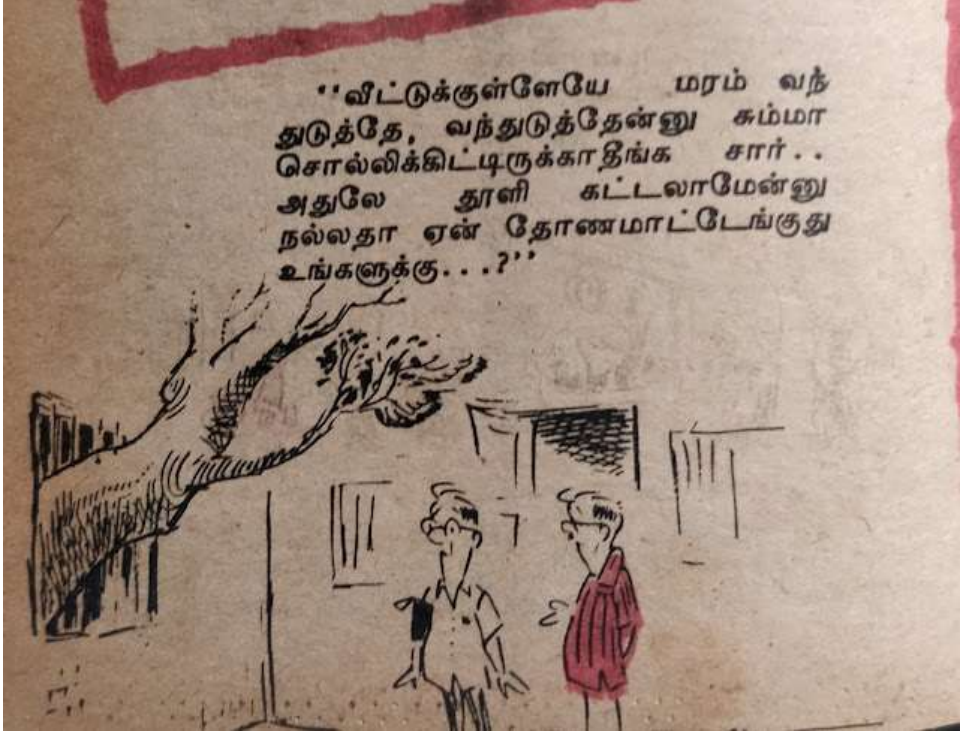
'இந்த'க் காலத்தில்
அவர்கள் பங்களிப்பு
என்று எதுவுமே
இல்லாதிருப்பதுதான்
'அந்தக் காலத்துல நான்'
என்று தொடங்கும்
பலருடைய சோகம்

மதன்.. மதன்...

அந்த எதிர் வீட்டுக்காரர் கண்தான் படத்தில் விசேஷம்!
ரெவாரெ நிற்கும் போஸ்!

பாஸிட்டிவா நினைங்க ஸார்...

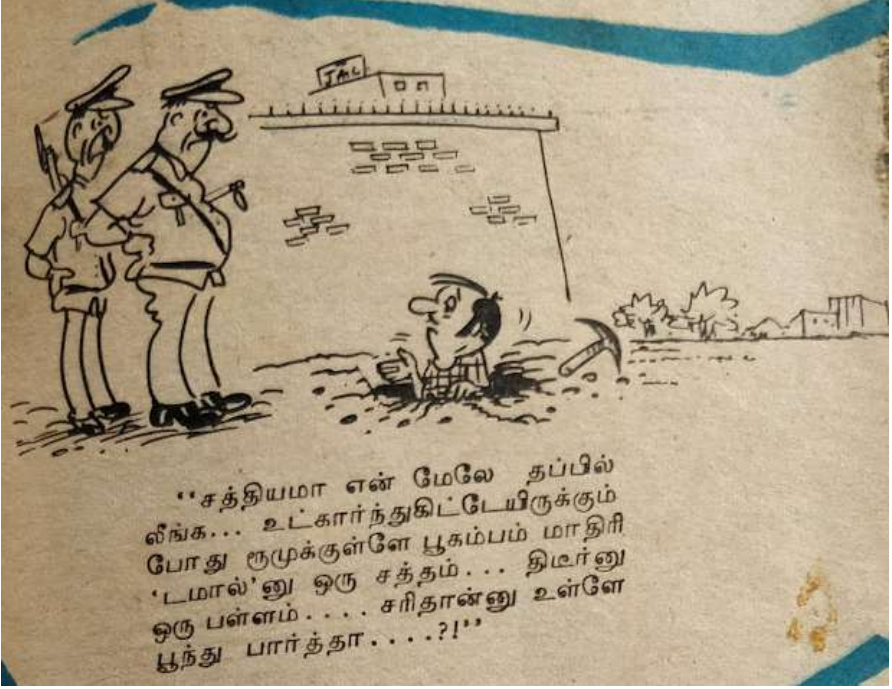
ஹிஹிஹிஹி...

“உங்க சொத்தெல்லாம் நாய
பேரிலே எழுதி வெச்சுட்டேன்னு
சொல்றீங்களே... அது உங்க
நாய்க்குத் தெரியுமா?...”

“ஏன் தெரியாம?... ஒரு தடவை
விட்டிலே தீப்பிடிச்சுண்ட போது
இது என்னை ரும்லேயே விட்டுட்டு
உயி லைக் கவ்விக்கிட்டு ஓடிப்
போயிடுச்சுங்க...!”

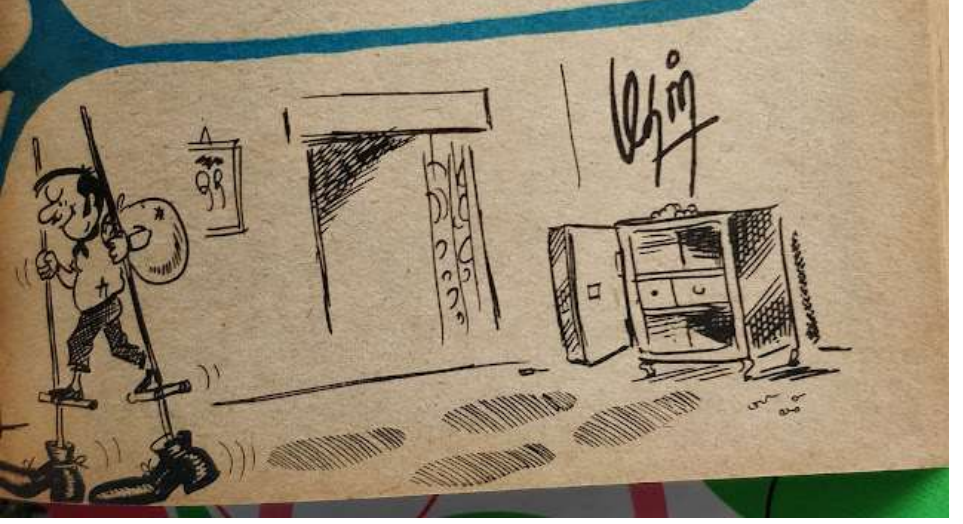

சொன்னா நம்பணும்!

மின்றிலா 070

மாத்தி யோசி! மறுநாள் போலீஸ் பார்த்து பீதியாயிருப்பாங்க!

எங்கள் Blog - பதிவின் சுட்டி

மீண்டும் முதல் பக்கம் செல்ல

சம்மதம் தருவதில் தொல்லை என்னவோ ; அதை
தானாக கேளாது பெண்மை அல்லவோ.....ஸ்ரீராம்

கேள்வி பதிலாய் அமையும் பாடல்கள் சில உண்டு
தமிழில். அந்த வகையில் இரண்டு பாடல்களை இன்று பகிர
உத்தேசம்.

'பூப்பூவா பூத்திருக்கு பூமியிலே ஆயிரம் பூ' என்று ஒரு பாடல்
உண்டு. 'விண்ணுக்கு மேலாடை' என்று தொடங்கும் நாணல்
படப்பாடலில் இடையில் கேள்வி பதில் வரும். 'ஆண் கவியை
வெல்ல வந்த' பாடலிலும், இன்னொரு சீர்காழி
கோவிந்தராஜன் பாடியிருக்கும் எம் ஜி ஆர் பாடலிலும்
கேள்வி பதில்கள் உண்டு.

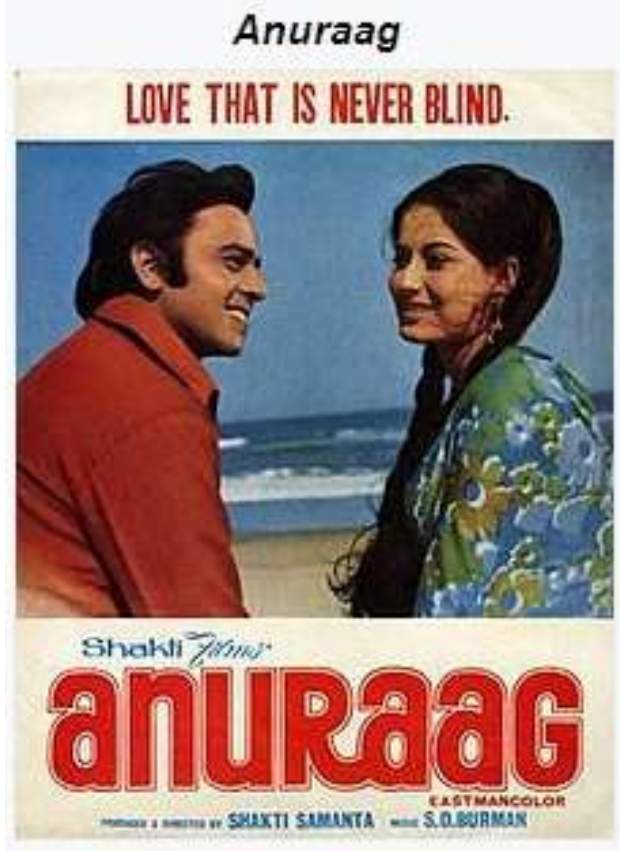
இன்று பகிரப்போவது இவற்றிலிருந்து
மாறுபட்டது. ஆரம்பத்திலிருந்தே கேள்விதான், பதில்தான்!

இரண்டுமே கே ஜே யேசுதாஸ்- வாணி ஜெயராம்
பாடியது. கண்ணதாசன் பாடல். இசை எம் எஸ் விஸ்வநாதன்.

முதல் பாடலுக்கு வருகிறேன்.

1969 ல் ஆராதனா, அப்புறம் 1971 ல் கட்டி பதங் என்கிற இரண்டு
இமாலய வெற்றிப்படங்களை ராஜேஷ்கன்னாவை வைத்து
எடுத்த பிறகு சக்தி சமந்தா 1972 ல் தயங்கித் தயங்கி ஒரு படம்
எடுத்தார். அதுதான் அனுராக். ராஜேஷ்கன்னா அந்தப்
படத்தை எடுக்க அவருக்கு ஊக்கமளித்து ஒரு
கவுரவவேடத்திலும் வந்தார். வினோத் மெஹ்ரா - மௌஷ்மி
சட்டர்ஜி ஜோடி.

மின்றிலா 070

தயங்கித் தயங்கி இப்படி எடுக்கப்பட்ட இந்தப் படம் அதன்பின் தெலுங்கில், மலையாளத்தில், கன்னடத்தில் என்று தழுவி எடுக்கப்பட்டது.

தெலுங்கைப்பொறுத்தவரை ஸ்ரீதேவி கதாநாயகியாய் நடித்த முதல் படம் அது. அனுராகாலு என்று பெயர். சிரஞ்சீவி கூட நடித்தார். இசை சத்யம்.

ஹிந்தியில் எஸ் டி பர்மன் இசையமைத்த இந்தப் படத்துக்கு மலையாளத்தில் சலீல் சவுத்ரி இசையமைத்திருக்கிறார். சலீல் சவுத்ரி என்றால் இனிமை என்று பொருள் கொள்ளலாம். அப்புறம் சென்று அந்தப் படத்துப் பாடல்களை கேட்க எண்ணியுள்ளேன். படத்தின் பெயர் ராகம். ஏ பீம்சிங் இயக்கம்.

இந்தப் படம் 1979 ல் தமிழிலும் 'நீலமலர்கள்' என்று எடுக்கப்பட்டது. தமிழிலும் ஸ்ரீதேவிதான் ஹீரோயின். ஜோடி கமல், இயக்கம் கிருஷ்ணன் பஞ்சு.

இந்தப் படத்திலிருந்து கே ஜே யேசுதாஸ் - வாணி ஜெயராம் குரலில் 'இது இரவா பகலா' என்கிற பாடலை பகிர வந்திருந்தாலும், தவிர்க்க முடியாமல் எஸ் பி பி பாடலொன்றையும் பகிர்வேண்டிய நிலைமை... பற்றி சொல்கிறேன். காரணம் இரண்டு. ஒன்று அது எஸ் பி பி பாடல், நன்றாயிருக்கும் என்பது. இரண்டாவது அந்தப் பாடலின் பின்னணி.

மின்நிலா 070

1964 ல் வந்த ஆங்கில இசைப் படமான 'மேரி பாப்பின்ஸ்' என்கிற படத்தில் Dick Van Dyke and Julie Andrews, பாடிய Chim Chim Cheree என்கிற பாடலை தமிழில் சம்சிக்கிசம் சம்சிக்கிசம் என்று போட்டார் எம் எஸ் விஸ்வநாதன். அவருடைய விருப்பமோ, யாருடைய விருப்பமோ... நீங்கள் விரும்பினால் அந்தத் பாடலை மேலே கொடுத்துள்ள லிங்க்கில் சென்று சென்று கேட்கலாம்.

ஓகே, இன்றைய நம் யேசுதாஸ் பாடலுக்கு வருவோம்.

இது இரவா பகலா ; நீ நிலவா கதிரா

முதல் கேள்வி பெண்குரல். இரண்டாவதாய் வருவது ஆணின் பதில் கேள்வி. பதில்களும் கேள்வியாகவே இல்லாமல் பாடலில் பதிலும் வரும். கடைசியில் யேசுதாஸ் "உன் அழகே.... அழ...கு" என்று சொல்லும் அழகை மிஸ் பண்ண மாட்டீர்கள் என்று நம்புகிறேன்!

ஸ்டெப் கட்டிங் வைத்த கமல், இளமையான ஸ்ரீதேவி (மூக்கு ஆபரேஷனுக்கு முன்!)

இது இரவா பகலா
நீ நிலவா கதிரா
இது வனமா மாளிகையா
நீ மலரா ஓவியமா
இது வனமா மாளிகையா
நீ மலரா ஓவியமா ஓ ஹோ ஓ
இது இரவா பகலா
நீ நிலவா கதிரா

மின்நிலா 070

மேகம் என்பதும் மின்னல் என்பதும் அருகில் இல்லையா
உன் கூந்தல் என்பதில் பூச்சரம் வைப்பது அறிவா
இல்லையா

மேகம் என்பதும் மின்னல் என்பதும் அருகில் இல்லையா
உன் கூந்தல் என்பதில் பூச்சரம் வைப்பது அறிவா
இல்லையா

இது கனியா காயா
அதை கடித்தால் தெரியும்
இது பனியா மழையா
எனை அனைத்தால் தெரியும்

தென்றல் வந்ததும் வண்ணப்பூங்கொடி எதனால் அசைந்தது
தன்னை மறந்து காதல் கனிந்து ஒன்றாய் இணைந்தது
தென்றல் வந்ததும் வண்ணப்பூங்கொடி எதனால்

அசைந்தது
தன்னை மறந்து காதல் கனிந்து ஒன்றாய் இணைந்தது
இது குயிலா குழலா
உன் குரலின் சுகமே
இது மயிலா மானா
அவை உந்தன் இனமே

பாலின் நிறமும் தேனின் நிறமும் ஒன்றாய் காணுமா
பூவை கன்னமும் கோவை இதழும் ஒன்றாய் ஆகுமா
இங்கு கிளிதான் அழகா
உன் அழகே அழகு
இந்த உலகம் பெரிதா
நம் உறவே பெரிது

>>>>>>> [காணொளி சுட்டி](#)

2) நீலமலர்கள் வெளியாவதற்கு இரண்டு வருடங்கள் முன்பு, அதாவது 1977 ல் வெளியான திரைப்படம் 'என்ன தவம் செய்தேன்'. இதிலிருந்து அழகான வரிகளுடன் தொடங்கும் ஒரு அருமையான எஸ் பி பி பாடலை முன்னரே பகிர்ந்து விட்டேன். 'ஏதோ ஒரு நதியில்நான் இறங்குவதைப் போலே..' இன்று கே ஜே யேசுதாஸ்-வாணி ஜெயராம் பாடிய கேள்வி பதில் பாடலான 'அந்தியில் சந்திரன் வருவதேன்...'

அந்தக் கேள்வியிலேயே குரலில் ஒரு ஏக்கம் தெரியுமளவு பாடியிருப்பார் வாணிம்மா. யேசுதாஸ் குரலும் இந்தப் பாடலில் வெகு சுகமாயிருக்கும்.

படம் பற்றிய விவரங்கள் கிடைக்கவில்லை. விஜயகுமார் சுஜாதா நடித்துள்ள படம் என்றாலும் காட்சியில் வருவது சுஜாதா அல்ல.

மறுபடியும் கிருஷ்ணன் பஞ்ச இயக்கம், கண்ணதாசன் பாடல், எம் எஸ் வி இசை, அதே குரல்கள்!

அந்தியில் சந்திரன் வருவதேன்
அது ஆனந்த போதையைத் தருவதேன்

சந்திரன் வருவது ஒளி தர
அது தமிழுக்கு ஆயிரம் கவி தர
இலைகளில் இளந்தென்றல் படிப்பதென்னவோ

அது இலையென்று தெரியாத குழப்பமல்லவோ
அது இலையென்று தெரியாத குழப்பமல்லவோ

மின்நிலா 070

மலைகளில் வெண்மேகம் விழுவதென்னவோ
மலைகளில் வெண்மேகம் விழுவதென்னவோ

அது மரியாதை பொன்னாடை தருவதல்லவோ
அது மரியாதை பொன்னாடை தருவதல்லவோ

பெண் மனம் ஒன்றோடு இணைவதென்னவோ
அது பிழையாக இருந்தாலும் இருக்குமல்லவோ

அது பிழையாக இருந்தாலும் இருக்குமல்லவோ

சம்மதம் தருவதில் தொல்லை என்னவோ
சம்மதம் தருவதில் தொல்லை என்னவோ

அதை தானாக கேளாது பெண்மை அல்லவோ
அதை தானாக கேளாது பெண்மை அல்லவோ

தலைவியின் சந்தோஷம் தலைவனல்லவோ
அது இருபேரும் நினைத்தால்தான் பிறக்குமல்லவோ
அது இருபேரும் நினைத்தால்தான் பிறக்குமல்லவோ

இதுவரை என் கேள்வி புரிந்ததல்லவோ
இதுவரை என் கேள்வி புரிந்ததல்லவோ

சரி இத்தோடு உன் கேள்வி முடிந்ததல்லவோ
சரி இத்தோடு உன் கேள்வி முடிந்ததல்லவோ

>>>>>>> [காணொளி சுட்டி](#)

[எங்கள் Blog - பதிவின் சுட்டி](#)

[மீண்டும் முதல் பக்கம் செல்ல](#)

இந்த வார நல்ல செய்திகள்

தவறவிட்ட தாலி, பணத்தை கண்டெடுத்து ஒப்படைத்த நேர்மையான விவசாயியால் திருமணம் நடந்தது.

புதுக்கோட்டை மாவட்டம், மாலையிடு பகுதியைச் சேர்ந்தவர் ரேணுகாதேவி, 40. இவரது உறவினருக்கு நேற்று நச்சாந்து பட்டியில் திருமணம் நடத்த முடிவு செய்யப்பட்டது. ரேணுகாதேவி ஏழு கிராம் தாலி, 50 ஆயிரம் ரூபாய் ஆகியவற்றை, தன் கைப்பையில் எடுத்து நேற்று முன்தினம் இரவு ஸ்கூட்டியில் சென்றுள்ளார்.

மாலையலிங்கபுரம் ஆர்ச் பகுதியில் உள்ள வேகத்தடையில் சென்றபோது, வேகத்தடையில் ஸ்கூட்டி ஏறி இறங்கியதில், தாலி, பணம் இருந்த கைப்பை கீழே விழுந்து விட்டது. இதை ரேணுகாதேவி கவனிக்காமல் சென்று விட்டார். வீட்டுக்கு

சென்று பார்த்தபோது, கைப்பை காணாமல் அதிர்ச்சி அடைந்தார்.

இதற்கிடையே, மலையலிங்புரத்தைச் சேர்ந்த விவசாயி திராவிடமணி, 46 என்பவர், அவ்வழியாக வந்த போது, கீழே கிடந்த கைப்பையை பார்த்துள்ளார். அதில் தாலி, பணம் இருந்ததால், திருமணத்துக்காக வாங்கிச் சென்றது தவறி விழுந்துள்ளது என்பதை புரிந்து கொண்டார். நமணசமுத்திரம் போலீசில் தெரிவித்து, பையை ஒப்படைத்தார்.

நேற்று முகூர்த்த நாள் என்பதால் திருமண ஏற்பாடு செய்துள்ளவர்கள் தான், கைப்பையை தவற விட்டிருக்க வேண்டும் என்று கருதினர். அதே வேளையில் சிவபுரம் பகுதியில், மூவர் சாலையோரம் பதற்றத்துடன் எதையோ தேடிக் கொண்டிருப்பதை பார்த்தனர். அவர்களிடம் போலீசார் விசாரித்தபோது, தவறவிட்ட தாலி, பணம் அவர்களுடையது என, தெரியவந்தது.

இதையடுத்து தாலி, பணத்தை உரியவர்களிடம் போலீசார் ஒப்படைத்தனர். இதனால் ரேணுகாதேவியின் உறவினர் திருமணம் எவ்வித பிரச்சனையும் இன்றி நடந்தது. இதையடுத்து போலீசாரும், திருமண வீட்டாரும் விவசாயி திராவிடமணியை பாராட்டினர்.

=====

செய்தித்தாளில்	இந்தச்	செய்தியைப்
படித்தேன்.	இணையத்தில்	தேடினால்
கிடைக்கவில்லை.	எனவே	கிடைத்த
புகைப்படமெடுத்துச்	சேர்க்கிறேன்.	இடத்தில

தம் போக, 90 ஆயுதம்

தந்தையை இழந்த மாணவியை கல்லூரியில் சேர்த்த ஆய்வாளர்

துரைப்பாக்கம், செப். 15-
தந்தையை இழந்து,
மேற்படிப்பு படிக்க வச
தியில்லாத மாணவி,
காவல் ஆய்வாளர்
உதவியால் கல்லூரியில்
சேர்க்கப்பட்டார்.

பெருங்குடி, கல்லுக்
குட்டையைச் சேர்ந்தவர்
மாணவி ரம்யா. தந்தையை
இழந்த இவர், அரசு பள்ளி
யில், 12ம் வகுப்பு படித்து,
485 மதிப்பெண்கள்
பெற்றார்.

மேல்படிப்பு படிக்க
ஆசை இருந்தும், வசதி
இல்லாததால் குடும்ப
பாரத்தை சுமக்க,
வேலைக்குச் செல்ல வேண்
டிய நிலை ஏற்பட்டது.

மாணவியின் ஆசையை
நிறைவேற்ற, 'துரைப்பாக்
கம் போலீஸ் பாய்ஸ் கிளப்'

■ மாணவிக்கு கல்வி கட்டணம் வழங்கிய போலீசார்.
இடம்: துரைப்பாக்கம் காவல் நிலையம்.

சார்பில் நடவடிக்கை
எடுக்கப்பட்டது.

துரைப்பாக்கம் காவல்
ஆய்வாளர் விஜயன்,
அடையாறில் உள்ள
தனியார் கல்லூரியில்
மாணவி விரும்பிய,
விஷுவல் கம்யூனிகேஷன்

படிக்க வைத்தார்.

சில நல்லுள்ளங்கள்
வழியாக, கல்லூரி கட்
டணத்தைச் செலுத்த
வைத்து, மாணவி வாழ்வு
மேம்படச் செய்துள்ளனர்.
இவர்களுக்கு, மாணவி
ரம்யா நன்றி கூறினார்.

நான் படிச்ச கதை - ஜீவி -

நாஞ்சில் நாடனும் ஒரு பாம்புக்கதை எழுதியிருக்கிறார்.

பாம்பு கதையைத் தீண்டியதா. கதையை பாம்பு தீண்டியதா என்று லேசில் கண்டுபிடிக்க முடியாத அழகான கதை அது. 'காலக்கணக்கு'ன்னு கதைக்குப் பெயர். ஆற்றங்கரையை அடுத்திருந்த தோப்பு வயல் பற்றி, வயலில் விளையும் பயிர்கள் பற்றி, இயற்கையின் எழில் பற்றி, மழையின் தீவிரம் பற்றி என்று.... கதையில் இடையிட்டு வரும் அளவான வர்ணனைகளுக்கு இடையே பாம்பு ஊர்தல் போன்று கதையும் சரசரவென்று நகர்கிறது.

"யப்பா.. பாம்பு.. யப்போவ் பாம்பு..." என்றான்.

"எங்கலே?..." என்றவாறு ஓடி வந்தார்.

முன்பு கண்டதோ, அதன் கூடப் பிறந்ததுகளில் ஒன்றோ தெரியவில்லை. இரண்டு சாண்

மின்னிலா 070

நீளம் இருக்கும். சங்கு சக்கரம் தெரிந்தது. மண்வெட்டி படத்தின் வெளியே சீறியது. குட்டிச் சீறல்.

ஓடி விலகி நின்று கொண்டு, அதன் தலையில் போட பெரிய கல்லொன்று தேடினான். காணோம். ஓரத்தில் நின்ற பூவரசின் கம்பொன்றை ஓடிக்கப் போனான்.

"தள்ளி நிண்ணுக்கலே..... மம்பிட்டியை எதமா வாங்குனா ஓடரும்."

"நிண்ணுப்பா.. கொண்ணுரலாம்..."

"வேண்டாண்டா.. வால்லதான் லேசா பட்டிருக்கும். பொழச்சுக்கிடும்.."

"நல்ல பாம்பை அடிச்சுக் கொல்லாம விடப்பிடாதுப்பா.."

"நாம வேணும்னாடா செய்தோம்.. ஒண்ணுஞ் செய்யாது. நீ அங்கணயே நில்லு.. பயப்பிடாம.."

இப்படியாக மகனுக்கும் தந்தைக்கும் நடக்கும் உரையாடலில், பத்தாவது படிக்கும் மகனின் பயத்தையும், தந்தையின் பாம்பு பற்றிய இரக்க மனநிலையையும் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார். அம்மா சர்ப்பக்குற்றம் என்று தீவிரமாக நம்புகிறாள். எப்படியும் ஆவணி மாத ஞாயிறுகளில் விரதம் இருக்க வேண்டும் என்கிறாள். கோயிலுக்குப் போய் நாகருக்கு உப்பும் நல்ல மிளகும் போட்டு நாகம்மனுக்குப் பாலூற்ற வேண்டும் என்கிறாள். இந்த நம்பிக்கைகளுக்கிடையே 'இந்த ஆவணிக்கு ஞாயிறு நான்கா, ஐந்தா என்று காலண்டரில்

பார்க்க வேண்டும் என்று நினைப்புகளின் வீச்சுக்கு நாஞ்சில் நாடன் உயிர் கொடுத்திருப்பார் பாருங்கள், அற்புதம்!

"சனிக்கிழமை விரதம் இருந்தா பாம்பு வராதாப்பா?.."

"பாம்பு என்னடா செய்யப் போகு? அரணை, ஒந்தான், எலி போல அதுவும் ஒரு சீவராசி. வயக்காட்டிலே கெடந்தா நமக்கு நல்லது தான். எலி உபதிரவம் இருக்காது. அது வழிக்கு நாம போகல்லேண்ணா அது நம்ம வழிக்கு வராது.."

"பயமா இருக்குலாப்பா?"

"பயந்து என்னடா ஆகும்?.. வாறதை வழியிலே செறுக்க முடியுமா? தைரியமாட்டு இரி. ஒண்ணும் ஆகாது.."

அப்பா ஜோஸியர். நட்சத்திர ராசி, லக்ன
நிருவுதலில் பையனுக்கு பாம்பால் எந்தத் தீங்கும்
நேரிட்டுவிடாது என்று மனைவிக்கு உறுதி
கூறுகிறார். கணக்குப் போட்டு முடிந்து ஒண்ணும் ஆகலே.
கடைசியில் அப்பாவை பாம்பு ஒரே போடாகப் போட்டு
விடுகிறது.

கம்பூன்றி நடந்து வந்த ஒரு பாட்டையா அதற்குக் காரணமும்
சொல்கிறார்.

"பேரப்பிள்ளை! நேரம் வந்தா பாம்பு
கடிச்சுஞ் சாவான். பல்லுவலி வந்தாலும் சாவான். அதுல்ல
காரியம். சுடுகாட்டுச் சுடலையை நீ
சாமானியமாவா நெனைச்சே! புதுசா சுடுகாடு
கெட்டுனான்லே? ஒரு சிறப்பு கழிச்சனா? நாம சொன்னா

சாகிற காலத்திலே
சொல்லுவியோ?"

கெழுவன் பொலம்புதாம்னு

"பாட்டா, அதுக்கு பாவப்பட்ட ஜோசியரு என்ன செய்வாரு?.."

"யாருடா இவன் முட்டாக்..... சுடுகாடு கெட்டுகதுக்கு கல்லு இறக்க யாருடா நாளு குறிச்சா? இவன் செய்யலாமா ஒரு தொழிலாளி? சரி! நாளுதான் குறிச்சக் கொடுத்தான், அதுக்கு பொறவு செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் சொன்னானா?"

நிகழ்வுகள் என்னவோ நடந்து விடுகின்றன.. அதற்கு மனுஷன் தன் கண்டுபிடிப்பாக கண்டுபிடித்துச் சொல்கிற காரணங்களுக்கு முடிவேயில்லை.. சரி, தப்பு என்னும் விவாதங்களுக்கும் குறைச்சலில்லை.

காரணங்கள் மனச்சாந்திக்கு தேவையாக இருப்பதால் தான் நடந்த நிகழ்வுகள் அதற்கான காரணங்கள் தெரியாம அந்தரத்தில் தொங்கிக் கொண்டிருப்பதைத் தவிர்த்து 'இதனால் தானோ அது?' என்று விடை கண்டு விட்ட ஞானத்தில் முடித்து வைக்கவும் படுகின்றன. அதைத் தான் என்ன அழகாய் சொல்லி விட்டார் இந்த நாஞ்சில் நாடன் என்று வியந்து தொடர் யோசனையில் ஆழ்ந்து விடுகிறோம்.

உரையாடலிலேயே கதை நகர்கிறது. என்ன நடந்தது என்று நமக்குச் சொல்கிறது. அந்த உரையாடலில் ஒரு வரியை நீக்கினால் போதும்; கதையின் உயிரே போய்விடும். இது தான் நாஞ்சில் நாடனின் சாமர்த்தியம்.

இந்தப்

பாம்புக்கதைக்கும் பொருத்தமாக 'காலக்கணக்கு' என்று பெயர் வைத்திருக்கிறார்.

நாஞ்சில் நாடன்:

கிழக்கே ஆரல்வாய்மொழி கோட்டைக்கும் மேற்கே பன்றி
வாய்க்காலுக்கும் தெற்கே மணக்குடிக்கும்
வடக்கே மங்கலம் எனப்படும் குலசேகரத்துக்கும் இடைப்பட்ட
நிலப்பரப்பு நாஞ்சில் நாடாயினும் கன்னியாகுமரி
மாவட்டத்தின் வடகிழக்கே அமைந்த
தேவானை தாலுகாவும் அகஸ்தீஸ்வரம் தாலுகாவின் சில
பகுதிகளும் இன்றைய நாஞ்சில் நாடாக அறியப்படுகின்றன.

இந்த மண்ணின் மக்களின் ஜீவன், வாழ்க்கையின்
போக்காய் இளம் வயதினிலேயே அன்றைய பம்பாயின்
பெருநகர வாழ்க்கையும் பயணங்களும் வாய்க்கப்பெற்ற
ஒருவரின் அனுபவ நேர்த்தியில் கதைகளாகும் பொழுது
பால்ய வாழ்க்கை அதன் பின்னாலான பிற்கால வாழ்க்கை
என்று பின்னதின் பின்னணியில் முன்னதும், முன்னதின்
பின்னணியில் பின்னதும் என்று ஒருவித ரசவாத வித்தை
கலந்த சுகானுபவம் இவர் எழுத்துக்களில் படிந்திருப்பதைச்
சொல்லத்தான் வேண்டும்.

நாஞ்சில் நாடன் கம்ப ராமாயணத்தை கற்றுத்
தேர்ந்தவர். கம்ப நாடனின் கவிதையில் ஊறித்
திளைத்தவர். இவர் கொண்டிருக்கும் பெயருக்கும் கம்ப
நாடனிடம் இவர் கொண்டிருக்கும் பிரேமையே என்று
நினைக்கத் தோன்றுகிறது. பெற்றோர் வைத்த
பெயர் சுப்பிரமணியம். குமரி மாவட்ட வீர நாராயண
மங்கலத்தில் தேசத்திற்கு சுதந்திரம் கிடைத்த
ஆண்டில் சுதந்திரத்திற்குப் பின் பிறந்தவர்.

இவரது முதல் நாவல் 'தலைகீழ் விகிதங்கள்' வாசித்து என் இளம் வயதில் கிரங்கிப் போனது இப்பொழுதும் நினைவுக்கு வருகிறது. இந்த தலைகீழ் விகிதங்கள் தான், 'சொல்ல மறந்த கதை' திரைப்படம். 'சூடிய பூ சூடற்க' என்ற நாஞ்சில் நாடனின் சிறுகதைத் தொகுப்பிற்கு சாகித்ய அகாதமி விருது வழங்கி கௌரவித்திருக்கிறது.

பொதுவாக நாஞ்சில் நாடன் தன் கதைகளுக்கு வைக்கும் தலைப்பே கொஞ்ச தமிழ் கொஞ்ச அழகாக இருக்கும். சொல்லப் போனால், அவருக்கிருக்கும் தமிழ் இலக்கிய ஆர்வம் பெரும் யோசனை இன்றியே வாசித்த அனுபவத்தில் தானே தலைப்பாய் வந்து உட்கார்ந்த மாதிரி இருக்கும். நமக்கோ ஒரு தடவை கதையின் தலைப்பைப் படித்தது போதாது என்று மீண்டும் படித்து மனசில் வாங்கி புன்முறுவல் பூக்க வைத்து கதைக்குள் நுழையத் தோன்றும்.

வாழ்த்துக்கள், நாஞ்சில்!...

[எங்கள் Blog - பதிவின் சுட்டி](#)

[மீண்டும் முதல் பக்கம் செல்ல](#)

மின்றிலா 070

பேசும் படங்கள் :: Kayjees

2020 கீரிப்பாறை எஸ்டேட் பயணம்

2020 அக்டோபர் மாத இறுதியில் - - -

மதுரையில் இளநீர் குடித்து விட்டுக் கண்ணை
மூடிக்கொண்ட kg கேள்விகளுக்கு பதில் சொன்னார், ஆனால்
கண் திறக்க முடியவில்லை.

மின்நிலா 070

பிறகு கண் திறந்த போது 39 மணி நேரம் ஆகி இருந்தது

மின்றிலா 070
ஆஸ்பத்திரி வார்டில் ஆஃபீஸ்

மின்றிலா 070

அடுத்த 6 மாதத்துக்கு கூடவே - - உற்ற தோழனாய் - - -

மின்நிலா 070

நாகர்கோவில் வசந்தம் ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து ..

சாலை வழிப்பயணம் ..

மின்றிலா 070

மின்றிலா 070

தரிசனம்கோப்

மின்றிலா 070

சாரதா ஆயுர்வேத வைத்திய சாலையில் ஒரு மாதம் தங்கி .

மின்றிலா 070

தினம் ஒரு நாளைப்போல் ஒரே காட்சி ..ஆனால் எத்தனை
மாற்றங்களுடன் !

மின்றிலா 070

மின்றிலா 070

மின்நிலா 070

மின்நிலா 070

அதோ மேகமூட்டம் தெரிகிறதே அங்கேதான் இருக்கு

கீரிப்பாறை எஸ்டேட்

தொடரும் - - -

[எங்கள் Blog - பதிவின் சுட்டி](#)

